





**भक्तपुर सहरमा बढ्दै गएको घना बस्ती** : भक्तपुर जिल्लाको ऐतिहासिक एवं पर्यटकीय क्षेत्र रानीकोटबाट देखिएको भक्तपुर सहरमा बढ्दै गएको घना बस्ती र वरिपरिको डाँडाकाँडाको दृश्य । *तस्विर: रत्न श्रेष्ठ/रासस*

# नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानको गठन आदेश संशोधन

काठमाडौँ, ४ साउन । नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानले राष्ट्रिय योजना आयोग र त्रिभुवन विश्वविद्यालयबिच सहकार्य बढाउने भएको छ ।

प्रतिष्ठानको गठन आदेश संशोधनसँगै योजना आयोग र त्रिविविच समन्वय बढ्ने भएको हो ।

राजपत्रको भाग-३ मा प्रकाशित ‘नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठान विकास समिति (गठन) आदेश (दोस्रो संशोधन, २०८३’ मा बोर्डको संरचनामा हेरफेर भएसँगै योजना आयोगका उपाध्यक्ष पदेन

अध्यक्ष रहने व्यवस्था छ ।

बोर्डमा त्रिविका उपकुलपति र नेपाल सरकारबाट मनोनीत दुई सदस्य रहनुहुनेछ भने कार्यकारी निर्देशकले बोर्डको सचिवको जिम्मेवारी बहन गर्नुहुनेछ ।

योजना आयोगका उपाध्यक्ष डा. गुणाकर भट्टको अध्यक्षता र त्रिविका उपकुलपति डा. भोला थापासहितको उपस्थितिमा बोर्डको पहिलो बैठक हालै सम्पन्न भएको छ ।

प्रतिष्ठानका सहायक प्रवक्ता कृष्णप्रसाद विकले नयाँ व्यवस्थाले आयोग

र विश्वविद्यालयसँग नीतिगत र प्राज्ञिक समन्वय बढ्ने बताउनुभयो ।

विशेषज्ञ समूह (थिङ्क ट्याङ्क) मानिने प्रतिष्ठानले अध्ययनका मुद्दा र विषयवस्तुका लागि संविधानका निर्देशक सिद्धान्त र राज्यका नीतिलाई अवलम्बन गर्दै आएको छ ।

नेपालको सामरिक मामिला, अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध, कूटनीति एवं परराष्ट्र नीतिको अध्ययन तथा अनुसन्धान गरी त्यसमा अपनाउनुपर्ने उपायका बारेमा नेपाल सरकारलाई नीतिगत सुझाव दिने

कार्य प्रतिष्ठानले गर्दै आएको छ ।

निजामती वा सार्वजनिक सेवालाई थप प्रभावकारी, जवाफदेही, मर्यादित, कुशल तथा व्यावसायिक बनाउन गर्नुपर्ने सुधार लगायतका सम्बन्धमा सरकारलाई सुझाव दिने जिम्मेवारी दिइएको छ ।

विसं २०७५ मा नेपाल सरकारले नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठानको गठन आदेश जारी गरेको थियो । बोर्डले नेपाल सरकारसँग सम्पर्क गर्दा प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयमार्फत गर्दै आएको छ । ***(रासस)***

## मुख्य राजमार्गमा पहिरो: सडक अवरुद्ध

काठमाडौँ, ४ साउन । लगातारको वर्षासँगै देशका विभिन्न स्थानमा पहिरो र बाढीका कारण देशका नौ प्रमुख राजमार्ग अवरुद्ध भएका छन् । नेपाल प्रहरीका अनुसार, कोसी र वाग्मती प्रदेशका विभिन्न सडकखण्डमा पूर्ण तथा आंशिक अवरुद्ध छ ।

कोसी प्रदेशको भोजपुर नगरपालिका-५ बोखिमस्थित मध्यपहाडी लोकमार्ग भने बाढीका कारण एकतर्फी सवारी सञ्चालन भइरहेको छ । इलाम नगरपालिका-९ राजदुवाली र पाँचथरको याङवरक गाउँपालिका-१ खोबरे

खोलास्थित मेची राजमार्ग पहिरोका कारण पूर्ण रूपमा अवरुद्ध छ ।

यस्तै, खोटाङको दिक्तेल रूपाकोट मभुवागाढी नगरपालिका-६ माटेखोला क्षेत्रमा मध्यपहाडी लोकमार्गको दिक्तेल-भोजपुर सडकखण्ड पनि पहिरोबाट पूर्ण रूपमा बन्द भएको प्रहरीले जनाएको छ ।

वाग्मती प्रदेशमा सम्भावित बाढीका कारण बिपी राजमार्ग सञ्चालनमा रोक लगाइएको र काठमाडौँ-हेटौँडा कान्ति लोकपथमा सम्भावित बाढी तथा पहिरो जोखिमका

कारण अर्को सूचना नभएसम्म सवारी सञ्चालनमा रोक लगाइएको छ ।

सिन्धुपाल्चोकको भोटेकोसी गाउँपालिका-४ जुरीखोला र कोदारीस्थित अरनिको राजमार्ग पहिरोका कारण पूर्ण रूपमा अवरुद्ध रहेको नेपाल प्रहरीले जनाएको छ ।

रसुवाको गोसाइँकुण्ड गाउँपालिका-६ बोकेभुण्डास्थित पासाङल्हामु सडक खण्डमा एकतर्फी सवारी सञ्चालन भइरहेको छ ।

चितवनको इच्छाकामना गाउँपालिका-३ फिस्लिङस्थित पृथ्वी

राजमार्ग पहिरोका कारण पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएको नेपाल प्रहरीले जनाएको छ । धादिङको बेनीघाट रोराङ गाउँपालिका-१० तिस्मारखानी क्षेत्रमा पृथ्वी लोकमार्ग एकतर्फी सञ्चालन रहेतापनि जवाङखोलास्थित सडक भने पूर्ण रूपमा बन्द रहेको छ ।

प्रहरीले वर्षा जारी रहेकाले पहिरो र बाढीको जोखिम कायमै रहेको जनाउँदै प्रहरीले यात्रा अघि सम्बन्धित निकायको पछिल्लो सडक अवस्थाबारे जानकारी लिएर मात्रै यात्रा गर्न सर्वसाधारणलाई आग्रह गरेको छ । ***(रासस)***

## भक्तपुरमा रामशेखर नकर्मीका दस वटा ख्याल: दस दिन प्रदर्शन हुने

भक्तपुर, ४ साउन । प्रसिद्ध साहित्यकार तथा कलाकार रामशेखर नकर्मीद्वारा लिखित दस वटा ख्याल: भक्तपुरमा दस दिन लगातार प्रदर्शन गर्ने भएको छ ।

यही आउँदो साउन ९ गते शनिबारदेखि १९ गते मङ्गलबारसम्म दस वटा ख्याल: देखाउन लागेको हो । दैनिकजसो साँझ ५ बजे आस्था सांस्कृतिक समूहको थियटर लिबालीमा ती ख्याल:हरू प्रदर्शन गर्ने प्रबन्ध मिलाइएको हो । प्रदर्शनीमा नेपालभाषाको ख्याल: तन्त्र टाब्लेट एक दिन नेपाली भाषामा देखाइनेछ ।

खेल खतम, छेरावति घ:, १२ बजे,

खुँयात ज्वँज्वँ, तन्त्र टाब्लेट (नेपाली), खुँ, तन्त्र टाब्लेट (नेपालभाषा), टुरिस्ट गाइड, अस्पतालया जा, रानी पुखू र सिमात फफस्व: क्रमश: साउन ९ गते शनिबारदेखि साउन १९ गते मङ्गलबारसम्म ११ दिन देखाइनेछ । दुई सय रूपैयाँ टिकट मूल्य राखी नाट्यकर्मी समाजले ती ख्याल:हरू प्रदर्शन गर्न लागेको हो । ख्याल:मा क्रमश: भक्तपुर साकोस, ख्वप कलेज, स्टार वाचनालय, लिबाली समूह, बाल विकास ई. स्कूल, प्रभात मावि, भनपा १, सहिद निर्मल पुष्प स्मृति वाचनालय, जेलाँ सांस्कृतिक समाज र सङ्गम साकोस सामेल हुनेछन् ।

## नगर प्रमुख प्रजापतिद्वारा क्यान्सर पीडित कर्मचारीलाई सहयोग वितरण

भक्तपुर, ४ साउन । भक्तपुर नगरपालिकाका नगर प्रमुख सुनिल प्रजापतिले भक्तपुर नगरपालिकाका क्यान्सर पीडित एक कर्मचारीलाई आर्थिक सहयोग हस्तान्तरण गर्नुभएको छ । उपचारमा सहयोग पुराने उद्देश्यले नगरपालिकाको तर्फबाट प्रदान गरिएको उक्त सहयोग रकम नगर प्रमुख प्रजापतिले कर्मचारीलाई हस्तान्तरण गर्नुभएको हो । नगर प्रमुख प्रजापतिले कर्मचारीको शीघ्र स्वास्थ्यलाभको कामना गर्दै क्यान्सर जुनसुकै व्यक्तिलाई पनि हुन सक्ने भएकोले रोगसँग लड्न सबैभन्दा आत्मबल बलियो बनाउनुपर्ने बताउनुभयो ।

उहाँले हाल नेपालमै क्यान्सरको

प्रभावकारी उपचार सम्भव भएकोले चिकित्सकको सल्लाहअनुसार नियमित उपचारमा लाग्न आग्रह गर्नुभयो ।

नेपाल कर्मचारी एशोसिएसन एकाइ समिति भक्तपुरका अध्यक्ष गौतमप्रसाद लासिवाले भक्तपुर नगरपालिकाले यसअघि पनि उपचारका लागि धेरै कर्मचारीलाई आर्थिक सहयोग प्रदान गरिसकेको उल्लेख गर्दै आवश्यक सहयोगले कर्मचारीको मनोबल बढ्ने बताउनुभयो ।

क्यान्सर पीडित कर्मचारीले आफ्नो उपचारको कठिन समयमा आर्थिक तथा नैतिक साथको लागि भक्तपुर नगरपालिकाप्रति हार्दिक धन्यवाद व्यक्त गर्नुभयो ।

## दुवाकोटमा भ्रष्टाचारविरोधी कार्यक्रम

भक्तपुर, ४ साउन । नेपाल मजदुर किसान पार्टी चाँगु २ वडा एकाइ समितिको आयोजनामा भ्रष्टाचारविरोधी आन्दोलनको स्मरणमा सोमबार कार्यकर्ता भेला भयो ।

भेलामा नेमकिपा चाँगु नगर समितिका अध्यक्ष न्हुछेभक्त फोजुले २०२५ साउन २ गते र २०२६ असार १९ गतेको ऐतिहासिक भ्रष्टाचारविरोधी

आन्दोलनबारे नयाँ पुस्तालाई जानकारी गराउनुपर्ने र भ्रष्टाचारविरोधी आन्दोलन अहिले पनि अगाडि बढाउनुपर्ने आवश्यकता औँल्याउनुभयो ।

जीआर सुवालको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा गोविन्दराम सुवाल र लक्ष्मीप्रसाद तजलेले पनि बोल्नुभएको थियो ।

## ख्याल: विधामा उत्कृष्ट समूहलाई सम्मान

भक्तपुर, ४ साउन । गत वर्षको गाईजात्राको अवसरमा घुम्ती ख्याल:मा उत्कृष्ट हुने ख्याल:लाई भक्तपुरमा सम्मान गरिएको छ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका केन्द्रीय सदस्य तथा भनपा वडा नं. ७ का वडाध्यक्ष उक्केश कवांले ‘मखुयें जुल’ नामक ख्याल:का लेखक, निर्देशक तथा कलाकार रवि ख्याजू र कृष्ण प्रजापतिलाई गणेशको मूर्तिसहित सम्मानपत्र वितरण गर्नुभएको थियो ।

उहाँले नेपाल क्रान्तिकारी सांस्कृतिक सङ्घ ७ वडा समितिको तर्फबाट उपहार प्रदान गर्दै गरिब जनता र देशलाई ध्यानमा राखी साहित्यकार र लेखकहरूले आफ्नो कलम अगाडि

## भक्तपुरमा गेस्ट हाउसबाट खसेर १८ वर्षीया युवतीको मृत्यु

भक्तपुर, ४ साउन । भक्तपुर नगरपालिका वडा नं. १ दूधपाटीस्थित लुम्बिनी गेस्ट हाउसबाट खसेर १८ वर्षीया सलिना श्रेष्ठको मृत्यु भएको छ । दोलखाकी सलिना हाल चाँगुनारायण-९ टेडोल बस्दै आएकी थिइन् । उनी आज बिहान करिब ३ बजे गेस्ट हाउसको झ्यालबाट खसेको

अवस्थामा फेला परेकी थिइन् ।

उपचारका लागि भक्तपुर अस्पताल पुर्‍याइए पनि चिकित्सकले मृत घोषणा गरेका थिए । घटनाका सम्बन्धमा उनीसँगै गेस्ट हाउसमा रहेका चार जनालाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएर थप अनुसन्धान गरिरहेको जनाएको छ ।

## स्कुटर चोरी गर्ने मानिस नियन्त्रणमा

भक्तपुर, ४ साउन । सिन्धुलीको मरिण गाउँपालिका वडा नं. ४ घर भई हाल काठमाडौँको गोकर्णेश्वर बस्ने वर्ष ३१ को माइते सिं स्याङ्तानलाई साउन २ गते प्रहरी वृत्त जगाती भक्तपुरबाट खटिएको प्रहरी टोलीले सूर्यविनायक नगरपालिका वडा नं. १ सल्लाघारीबाट स्कुटरसहित नियन्त्रणमा लिएको छ ।

सूर्यविनायक नगरपालिका वडा नं. ८ चुकुपुल स्थितबाट प्र.०२-०६४ प ६६६८ नं. को यामाहाको स्कुटर हराएको भनी जिल्ला सर्लाही लालबन्दी नगरपालिका वडा नं. १५ घर भई हाल जिल्ला काठमाडौँ टोखा नगरपालिका वडा नं. २३ बस्ने धावा वाङ्मेल थिङले प्रहरी वृत्त जगाती भक्तपुरमा दिइएको निवेदनको आधारमा खोजतलास गर्दै जाँदा उक्त नम्बरको स्कुटर चोरी गर्ने व्यक्तिलाई पक्राउ गरिएको हो । जिल्ला प्रहरी कार्यालयले सोको थप अनुसन्धान गरिरहेको छ ।

सङ्क्षिप्त समाचार

## मदन पुरस्कारका लागि उत्कृष्ट १० कृति सार्वजनिक

काठमाडौँ, ४ साउन । मदन पुरस्कार गुठीले ‘मदन पुरस्कार-२०८२’ का लागि उत्कृष्ट १० कृतिको सूची सार्वजनिक गरेको छ । पुरस्कार मूल्याङ्कनका लागि विभिन्न विधाका २९८ पुस्तक आवेदनमा परेकामा गुठीले १० कृतिको मनोनयन सार्वजनिक गरेको हो ।

मनोनयन परेकामा अज्ञान (केशवराज ज्ञवाली), इथा (केशव दाहाल), उत्कर्ष (ललित विष्ट), नेपालमण्डलसँग जोडिएको सिमौनगढको सिमानाको इतिहास (रोशनकुमार भ्ना), नेपाल समुदायका परम्परागत मृत्युगीत (वीणा जोशी (राजभण्डारी), परिधि (उमा सुवेदी) महायुग (सीमा आभास) सलह ( श्रवण मुकारुङ), स्वप्नस्पर्श (डा. नवराज केसी), हिउँद (नदीशा) रहेको गुठीका अध्यक्ष कुन्द दीक्षितद्वारा जारी विज्ञप्तिमा जनाइएको छ । **(रासस)**

## गत वर्ष ११ हजार ४६८ मुद्दा फछ्यौट

काठमाडौँ, ४ साउन । उच्च अदालत पाटनले गत आर्थिक वर्ष ( २०८२/०८३) मा ११ हजार ४६८ मुद्दा फछ्यौट गरेको छ ।

अदालतमा कूल लगत १६ हजार १३९ मुद्दा रहेकामा ११ हजार ४६८ मुद्दा फछ्यौट भएको हो ।

न्यायालयले दुई वर्ष नाघेका र १८ महिना नाघेका मुद्दा शून्यमा भर्न सफल भएको छ । त्यस्तै, एक वर्ष नाघेका ३५३ रहेका छन् ।

मुख्य न्यायाधीश लालबहादुर कुँवरले न्यायपालिकाको पाँचौँ पञ्चवर्षीय रणनीतिक योजनाअनुसार १८ वर्षमुनिका अभियुक्त भएका मुद्दा शून्यमा भर्न सफल भएको जिकिर गर्नुभयो । “विकास निर्माण र राजस्व असुलीका मुद्दालाई विशेष प्राथमिकता दिएका छौँ”, उहाँले भन्नुभयो ।”

उच्च अदालत पाटनले चालु आर्थिक वर्षमा ७४० थान मुद्दा फछ्यौट गरेको र एक वर्ष नाघेका थुनुवा मुद्दा १२ थान बाँकी रहेको जनाएको छ ।

मातहतका जिल्लामा सिन्धुपाल्चोकले ७७.४, रसुवाले ७५.६ र जिल्ला अदालत काठमाडौँले सबैभन्दा कम ४२.३ प्रतिशत मुद्दा फछ्यौट गरेका छन् । **(रासस)**

## स-साना नदीमा आकस्मिक बाढीको उच्च जोखिम

काठमाडौँ, ४ साउन । जल तथा मौसम विज्ञान विभागले देशका विभिन्न जिल्लाका स-साना नदीमा सोमबार बहाव उल्लेख्य बढ्न सक्ने भएकाले आसपासका नागरिकलाई उच्च सतर्कता अपनाउन आग्रह गरेको छ ।

विभागका अनुसार गोरखा, रूपन्देही, अर्घाखाँची, कपिलवस्तु र दाङ जिल्लाबाट बग्ने स-साना नदीमा आकस्मिक बाढीको उच्च जोखिम रहेको छ ।

त्यस्तै, भ्नापा, मोरङ, इलाम, सुनसरी, पाँचथर, तेह्रथुम, दोलखा, सिन्धुपाल्चोक, काभ्रेपलाञ्चोक, काठमाडौँ, भक्तपुर, ललितपुर, चितवन, कास्की, तनहुँ, स्याङ्जा, पर्वत, बागलुङ, गुल्मी, पाल्पा, नवलपरासी (पूर्व), नवलपरासी ( पश्चिम), प्युठान, बाँके, बर्दिया, डोटी, डडेलधुरा, कैलाली, कञ्चनपुर, बैतडी र दार्चुला जिल्ला आसपासका स-साना आकस्मिक बाढीको जोखिम रहेको जनाइएको छ ।

विभागका बाढीविद् बिनोद पराजुलीले ती जिल्लाका नदी तटीय क्षेत्र, खोला आसपासकन सर्वसाधारणलाई विशेष सतर्कता अपनाउन आग्रह गर्नुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “नदीमा पानीको बहाव अचानक बढ्न सक्ने भएकाले यस्तो अवस्थामा नदी तर्न, माछा मार्न, नदीजन्य सामग्री उत्खनन गर्न तथा नदी किनारमा बस्न वा आवतजावत गर्न हुँदैन ।”

विभागले स्थानीय प्रशासन, सुरक्षा निकाय र स्थानीय तहलाई पनि सम्भावित आकस्मिक बाढीको जोखिमलाई ध्यानमा राखी आवश्यक पूर्वतयारी तथा प्रतिकार्यमा तयारी अवस्थामा रहन अनुरोध गरेको छ । **(रासस)**



### लिन्याक मेसिन मर्मत नहुँदा बिरामीलाई सास्ती

बाँकेको खजुरास्थित सुशील कोइराला प्रखर क्यान्सर अस्पतालका सूचना अधिकारी डा. प्रवीण गुप्ता बन्द भएको लिन्याक मेसिनबारे जानकारी गराउनुहुँदै । तीन महिनादेखि लिन्याक मेसिन मर्मत नहुँदा बिरामीहरूले सास्ती भेल्लेका साथै भारतका अस्पताल धाउन बाध्य भएका छन् । तस्विर: युवराज पाण्डे/रासस

## मानव-वन्यजन्तु द्वन्द्व न्यूनीकरण गर्न पूर्वसूचना प्रणाली जडान

नेपालगञ्ज, ४ साउन । मानव-वन्यजन्तु द्वन्द्व न्यूनीकरण गर्ने उद्देश्यले बाँके राष्ट्रिय निकुञ्जको मध्यवर्ती क्षेत्रका गाउँमा पूर्वसूचना प्रणाली जडान गरिएको छ ।

वन्यजन्तुको जोखिमबाट स्थानीयलाई जोगाउन कोहलपुर-१३ को खडगवार, राप्तीसोनारी-९ को महादेवपुर, राप्तीसोनारी-८ को बुचापुर तथा राप्तीसोनारी-२ को गोभारपुरमा पूर्वसूचना प्रणाली (साइरन) जडान गरिएको जेडिएसएल नेपालका फिल्ड प्रतिनिधि कमल रेग्मीले जानकारी दिनुभयो । उक्त

प्रणालीले हात्ती, बाघ, चितुवा, निलगाईलगायत वन्यजन्तुको सम्भावित आक्रमणबारे समयमै सूचना दिई स्थानीयलाई सतर्क हुन सहयोग गर्ने उहाँले बताउनुभयो ।

बाँके राष्ट्रिय निकुञ्जका प्रमुख वीरेन्द्र कँडेलले वन्यजन्तुको जोखिम न्यूनीकरणका लागि चार स्थानमा पूर्वसूचना प्रणाली जडान गरिएको जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार गत असारमा जिपिएस ट्र्याकिङ प्रणालीसमेत जडान गरिएको छ । उहाँले निकुञ्जबाट बस्ती सुरक्षित राख्न तारबार, मेषजाली,

बाखासुधार तथा भकारी सुधारका कार्यक्रम सञ्चालन भइरहेको बताउँदै जिपिएस ट्र्याकिङ प्रणालीमार्फत निकुञ्जभित्र हुने गतिविधिबारे जानकारी प्राप्त गर्न सकिने उल्लेख गर्नुभयो ।

बाँके राष्ट्रिय निकुञ्जको मध्यवर्ती क्षेत्रमा बसोबास गर्ने नागरिकले वर्षेदेखि जङ्गली हात्तीलगायत वन्यजन्तुको आक्रमणबाट मानवीय तथा अन्नबालीमा क्षति बेहोर्दै आएका छन् । निकुञ्जसँग जोडिएका ओभरी, च्यामा, गोभारपुर र बुचापुर क्षेत्रमा हात्ती-मानव द्वन्द्व बारम्बार दोहोरिने समस्या रहेको छ ।

बुचापुर हात्तीसार केन्द्रका शालिग्राम यादवले गाउँमा हात्तीलगायत वन्यजन्तु पस्नेबित्तिकै साइरन बज्ने भएकाले स्थानीयले समयमै जानकारी पाएर आवश्यक सतर्कता अपनाउने गरेको बताउनुभयो । यसले मानवीय क्षति हुन नदिन महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेको उहाँको भनाइ छ ।

बाँके राष्ट्रिय निकुञ्जमा नौ वटा जङ्गली हात्ती रहेका छन् । बस्ती सुरक्षित बनाउन तारबार गरिए पनि जङ्गलमा पर्याप्त आहार नपाउँदा हात्तीलगायत वन्यजन्तु बेला-बेलामा बस्तीमा प्रवेश गर्ने गरेका छन् । **(रासस)**

## लोप हुँदै थारु समुदायको ‘सज्जा’ गीत

दाङ, ४ साउन । यहाँका स्थानीय थारु महिलाले विभिन्न समयमा गाउने सज्जा गीत प्रायःलोप हुँदै गएको छ ।

विशेष गरी खेती गर्ने समय र पतिसँग बिछोड हुँदा गाइने लोकगीत हो, सज्जा । सज्जा गीत विलुप्त भएको वर्षौंपछि यहाँका थारु समुदायले पुनः सज्जाको संरक्षण गर्नुपर्नेमा जोड दिएका छन् ।

स्थानीय वेदुराम चौधरी सज्जा थारु समुदायको एक मौलिक परम्परागत

महत्त्वपूर्ण लोकगीत भएकाले संरक्षण गर्न ढिला भइसकेको बताउनुहुन्छ ।

विशेषगरी थारु महिलाद्वारा धान रोप्ने सिजन (वैशाखदेखि असारसम्म) वा वसन्त ऋतुमा सज्जा गाउने गर्छन् ।

प्रेम र विरहको अभिव्यक्ति सज्जा (प्रियतम) गीतमा मिसिएको हुन्छ । विदेशिएका श्रीमान् वा प्रेमीको बिछोडको पीडा, प्रेम र समर्पणको भाव हो, उक्त लोक गीत ।

सज्जामा नवदुलही वा महिलाले

बान्हे महिना श्रीमानसँग ज्यूँन नपाउँदाको वेदना र प्राकृतिक अनुभूतिलाई लोकगीतका माध्यमबाट पोख्ने गर्छन् ।

खेत जोत्नका लागि हलो, जुवाजस्ता सामग्री ल्याउन वन गएका श्रीमानलाई ‘सज्जा’ गीतमार्फत बोलाउने चलन रहेकोमा सो चलन हराउँदै गएको थारु अगुवा जीवराज चौधरीले बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “जेठदेखि असारसम्म खेती गर्ने सिजन हो ।” “यसरी खेती गर्ने समयमा महिलाले यो

‘सज्जा’ गीत गाउने गर्थे, तर अहिले हरायो ।” वसन्त ऋतु लागेपछि गाइने यो गीत पछिल्लो समय हराउँदै गएको अर्का अगुवा रोहित चौधरीले बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “थारु समुदाय पहिचान, संस्कार, संस्कृतिका हिसाबले धनी समुदाय हो”, उहाँले भन्नुभयो, “तर, महिलाले ‘सज्जा गीत बिसिँदै गएमा थारु पहिचान लोप हुन्छ, यसतर्फ ध्यान दिनुपर्छ ।” **(रासस)**

## खेतमा काम गर्दा आँखा जोगाउन चिकित्सकको सुझाव

चितवन, ४ साउन । बर्सातको समयमा खेतमा काम गर्दा आँखामा चोटपटक र हिलो पर्ने भन्दै चिकित्सकहरूले आँखा जोगाएर काम गर्न सुझाव दिएका छन् । भरतपुर आँखा अस्पतालमा अहिले दैनिक आउने बिरामीमध्ये ३० प्रतिशत हाराहारी त्यस्ता बिरामी आउन थालेको भन्दै सजग रहन आग्रह गरिएको हो ।

अस्पतालका निर्देशक डा. पुष्पा गिरी श्रेष्ठले नेपाल नेत्रज्योति सङ्घ भरतपुरबाट सञ्चालित भरतपुर आँखा अस्पतालसहित मातहतका सेकेण्डरी अस्पताल, सर्जिकल सेन्टर र उपचार केन्द्रमा आउने बिरामीमा समस्या देखिएको बताउनुभयो । दैनिक एक हजार ५०० हाराहारी बिरामी बहिरङ्ग सेवा लिन अस्पताल र मातहतका केन्द्रहरूमा

आउने गर्दछन् । मुख्य रूपमा धानका लागि खेत तयार गर्दा र रोप्दा हिलो आँखामा पसेर आउने बिरामी रहेका छन् । यस्तै हिलो परेको टाउकोमा पानी पर्दा आँखामा छिरेर समस्या हुने गरेको छ । हिलो छिरेको आँखालाई मिचेपछि नानीमा सङ्क्रमण भएर बिरामीहरू आउने गरेको उहाँले बताउनुभयो ।

असार र साउन महिनामा यस्ता समस्या लिएर धेरै बिरामी आउने गर्दछन् । डा. श्रेष्ठले भन्नुभयो, “आँखामा हिलो परेपछि आफैँ औषधि किनेर प्रयोग गर्दा थप समस्या हुने गरेको छ ।” आँखामा समस्या भइहालेमा तत्काल नजिकको आँखा उपचार हुने केन्द्र वा अस्पतालमा जान उहाँले सुझाव दिनुभयो । आफू खुसी औषधि प्रयोग

गरेका कारण पाँच प्रतिशत हाराहारी बिरामीमा घाउ बढेर अल्सरसमेत हुने गरेको उहाँले बताउनुभयो ।

नेपाल नेत्रज्योति सङ्घ चितवनको मुख्य अस्पताल भरतपुरमा रहेको छ । कावासोती र पर्साको ठोरीमा सेकेण्डरी अस्पताल, चोरमाराको मध्यबिन्दु र सर्लाहीको ईश्वरपुरमा सर्जिकल सेन्टर छ भने भरतपुरको ओरालोमा सिटी क्लिनिक छ । तीबाहेक १९ वटा आँखा उपचार केन्द्र विभिन्न जिल्लामा छन् । सर्लाहीको हरिपुर र धादिङको नेत्रावतीमा उपचार केन्द्र सुरु गर्ने तयारीमा छ । उहाँले सङ्घ मातहतका वा अन्य आँखा उपचार गर्ने केन्द्र वा अस्पतालमा आँखा देखाएरमात्र औषधि प्रयोग गर्न सुझाव दिनुभयो । **(रासस)**

## बर्डफ्लुका कारण जावलाखेल चिडियाखानालाई तीन करोड घाटा

काठमाडौँ, ४ साउन । ललितपुरको जावलाखेलस्थित सदर चिडियाखानामा बर्डफ्लु सङ्क्रमण पुष्टि भएपछि २७ दिनसम्म चिडियाखाना बन्द गर्नुपर्दा रु. तीन करोड बराबरको आर्थिक क्षति भएको छ ।

बर्डफ्लु सङ्क्रमण देखिएपछि राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोषले गत असार ५ गतेदेखि सर्वसाधारणका लागि बन्द गरेको थियो । सङ्क्रमण नियन्त्रणमा आएपछि यही साउन १ गतेदेखि चिडियाखाना पुनः सञ्चालनमा ल्याइएको छ ।

चिडियाखानाका सूचना अधिकारी गणेश कोइरालाका अनुसार सङ्क्रमण देखिएपछि नियमित सरसफाइ, सङ्क्रमित जीवजन्तुको उपचार तथा आवश्यक सावधानी अपनाइएको थियो ।

त्यसपछि पशु सेवा विभाग, केन्द्रीय पशु रोग अनुसन्धान प्रयोगशाला इपिडिमियोलोजी तथा रोग नियन्त्रण महाशाखाका वरिष्ठ अधिकारीको संयुक्त बैठकले चिडियाखाना पुनः सञ्चालन गर्ने निर्णय गरेको थियो ।

उहाँका अनुसार सामान्य दिनमा दैनिक एक हजार ७०० देखि एक हजार ८०० आगन्तुकले चिडियाखाना भ्रमण गर्ने गरेका थिए । शनिबार पाँच हजारदेखि सात हजार र आइतबार तीन हजार ५०० देखि पाँच हजार जनासम्मले चिडियाखानामा समय बिताउने गरेका थिए । पुनः सञ्चालन भएको पहिलो दिन, साउन १ गते ८०० जनाले मात्र चिडियाखाना भ्रमण गरेका थिए ।

चिडियाखानाले बालबालिका र ज्येष्ठ नागरिकका लागि रु. १००,

विद्यार्थीका लागि रु. १५० र अन्य आगन्तुकका लागि रु. २५० प्रवेश शुल्क लिँदै आएको छ ।

गत आर्थिक वर्षमा चिडियाखानाले करिब रु. १८ करोड आम्दानी गरेको थियो । आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा रु. २१ करोड आम्दानी गर्ने लक्ष्य राखिएको भए पनि बर्डफ्लुका कारण लामो समय बन्द रहँदा लक्ष्य पूरा गर्न चुनौती थपिएको प्रशासनले जनाएको छ ।

हाल चिडियाखानाको टिकट काउन्टर बिहान १०:०० बजेदेखि अपराह्न ४:०० बजेसम्म खुला रहने व्यवस्था गरिएको छ । सबै आगन्तुक साँझ ५:०० बजेसम्म बाहिरिनुपर्ने व्यवस्था छ । सङ्क्रमणअघि भने टिकट काउन्टर साँझ ६:०० बजेसम्म खुला रहने गरेको थियो । **(रासस)**

। सम्पादकीय ।

# सम्पदा संरक्षणमा सरकारको ध्यान पुगोस्

संयुक्त राष्ट्र सङ्घीय शैक्षिक, वैज्ञानिक र सांस्कृतिक सङ्गठन (युनेस्को) को बैठक दक्षिण कोरियाको बुसानमा ४८ औँ बैठक जारी छ। उक्त बैठकले विश्व सम्पदा स्थलको सूची बढाउन सक्ने, खतराको सूचीमा राख्न सक्ने र हटाउन सक्ने निर्णय गर्न सक्नेछ। यस अघिको बैठकले काठमाडौँ सम्पदालाई सुधार नगरे खतराको सूचीमा राख्ने निर्णय गरेको थियो भने लुम्बिनी क्षेत्रलाई पनि खतराको सूचीमा राख्ने तयारी गरेको थियो। सम्पदा वरपर र सम्पदास्थलमै आधुनिक शैलीका भवनहरू बनाउन थालेपछि मौलिक शैलीमा लोप हुन लाग्यो भनी लुम्बिनीलाई युनस्कोले खतराको सूचीमा राख्ने चेतावनी दिएको थियो। गत वर्ष जुलाईमा भारतको राजधानी नयाँ दिल्लीमा बसेको बैठकमा लुम्बिनीको संरक्षण र संवर्द्धन गर्न सुझाव दिइएको थियो।

विश्वको सांस्कृतिक तथा प्राकृतिक सम्पदाको संरक्षण गर्न १६ नोभेम्बर १९७२ पेरिसमा सम्पन्न सम्मेलनले विश्व सम्पदा संरक्षण सम्झौताको घोषणा गरेको थियो। उक्त सम्झौतामा नेपालले २० जून १९७८ मा हस्ताक्षर गरेको थियो। काठमाडौँ उपत्यकालाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गर्न सरकारले युनेस्कोलाई गरेको आग्रहअनुसार सन् १९७९ मा इजिप्टको लुजारमा भएको तेस्रो सम्मेलनले काठमाडौँ उपत्यकाका तीन दरबार क्षेत्र हनुमानढोका, पाटन दरबार, भक्तपुर दरबार, बौद्ध स्तुप, स्वयम्भु, पशुपतिनाथ र चाँगुनारायण मन्दिरलाई विश्व सम्पदा सूचीमा राख्ने निर्णय गरेको थियो। त्यस्तै लुम्बिनी, सगरमाथा तथा अन्य राष्ट्रिय निकुञ्जलाई विश्व सम्पदा सूचीमा राखिएको थियो।

विश्व सम्पदा सूचीमा राखेपछि नेपाल सरकार, शिक्षा तथा संस्कृति मन्त्रालय, पुरातत्त्व विभाग तथा दरबार संरक्षण कार्यालयले मौलिकता कायम गर्न आवश्यक बजेट छुट्याउनुपर्थ्यो, आवश्यकताअनुसार सम्पदाहरूको संरक्षण गर्न जीर्णोद्धार, मर्मत तथा पुनः निर्माण कार्य गर्नुपर्थ्यो। इतिहास, कला, विज्ञान, वास्तुकला वा स्थापत्यकलाको दृष्टिकोणले महत्त्व राख्ने मन्दिर, स्मारक, घर, देवालय, शिवालय, मठ, गुम्बा, विहार, स्तुपा आदिको आवश्यकताअनुसार सम्बन्धित निकायले बेलाबखत संरक्षण र जीर्णोद्धार गर्नुपर्थ्यो। समय समयमा जीर्णोद्धार, मर्मत सम्भार भइरहेको भए सम्पदा बच्थ्यो र खतराको सूचीमा पर्दैनथ्यो।

त्यसो त नेमकिपाले उहिले नै पुरातात्विक, ऐतिहासिक, सांस्कृतिक महत्त्वका मठ, मन्दिर सत्तल, पाटी आदिको संरक्षण गरेर जीवन्तता दिन कला, संस्कृति विधेयक संसद्मा पेश गरेको थियो। नेमकिपाको प्रयासबाट नवौँ पञ्चवर्षीय योजनामा भक्तपुर नगरलाई सांस्कृतिक नगरको रूपमा विकास गर्ने सिद्धान्त तय गरिनेछ भन्ने नीति नै तय गरिएको थियो। सोही नीतिको आधारमा स्थानीय स्वायत्त शासन ऐन २०५५ मा कुनै नगरको ऐतिहासिक, पुरातात्विक वस्तु र कला, संस्कृति संरक्षण गर्ने सरकारले तोकेको आधारमा सांस्कृतिक नगर घोषणा गर्न सक्नेछ भन्ने उल्लेख गरिएको थियो। नेमकिपाले त पुरातात्विक र सम्पदा स्थलको आधारमा कुनै पनि गाउँ, वडामा नगरलाई सांस्कृतिक नगर घोषणा गर्नुपर्ने माग अघि सारेको थियो। सम्पदा स्थलको आधारमा सांस्कृतिक स्थल घोषणा गरिएको भए, सम्पदा स्थलहरूको मर्मत सम्भार जीर्णोद्धार या पुनःनिर्माण हुन्थ्यो र कुनै पनि पुरातात्विक स्थल खतराको सूचीमा पर्दैनथ्यो।

सांस्कृतिक स्थल घोषणा भएपछि सम्पदा संरक्षण गर्न सरकारले सस्तोमा काठ उपलब्ध गराउने, बजेट छुट्याउने काम हुन्थ्यो। युनेस्कोले विश्व सम्पदा सूचीमा राखेका सम्पदा स्थलले जीवन्तता पाउँथ्यो। देशको मौलिक सम्पदा पुर्खाले सिर्जिएको सम्पत्ति हुँदा त्यो जोगाउन पनि आवश्यक छ। सांस्कृतिक र प्राकृतिक सम्पदाहरू देशका सम्पत्ति हुन्; गहना हुन्। बाह्य तथा आन्तरिक पर्यटकहरू ठुलठुलो भवन अवलोकन गर्न होइन यहाँका मौलिक शैलीका मठ, मन्दिर, सत्तल, पाटी, मूर्ति, शिवालय, चैत्य, विहार, स्तुप तथा घर हेर्न आउँछन्। ती सम्पदाहरू स्वदेशी तथा विदेशी पर्यटकहरूको आकर्षण केन्द्र पनि हुन्। यो देशको आयस्रोत जुटाउने एक भरपट्टो माध्यम पनि हो।

समाचार स्रोतअनुसार रोल्यान्ड लि र डा. माइकल पियर्सनले लुम्बिनी र मायादेवी मन्दिरको अवलोकन गरेका थिए। अवलोकनपछि टोलीले केही सुधार गर्नुपर्ने सुझाव दिएको पनि प्रकाशमा आएको थियो। सो सल्लाहको आधारमा केही सुधार भएको खबर पनि प्रकाशमा आयो। हाल बसिरहेको युनेस्कोको बैठकले लुम्बिनीलाई खतराको सूचीमा राख्ने छैन भन्ने नेपाली पक्षको धारणा रहेको छ। यी दुई विज्ञले सिफारिस गरेको विषयमा बैठकमा छलफल हुने बताइएको छ। टोलीले मन्दिरबाहेक अशोक स्तम्भको भिजिटर व्यवस्थापनको पनि तत्काल सुधार गर्न निर्देशन दिएको थियो। उक्त सल्लाहअनुसार कति सुधार भयो या भएन, अझै कति सुधार गर्न बाँकी छ, यो अर्को महत्त्वपूर्ण पाटो हो। सरकार र सम्बन्धित निकाय यस्तो सवालमा सचेत हुनुपर्छ। हरेकले आ-आफ्नो जिम्मेवारी इमानदारीपूर्वक गरेको भए, कुनै पनि निकाय र जनताको गुनासो सुन्नु पर्दैनथ्यो; सम्पदा संरक्षण हुन्थ्यो र खतराको सूचीमा पर्ने थिएन। यसबारे सरकार जिम्मेवारीपूर्वक लाग्नुपर्छ। युनेस्कोको बैठकमा भाग लिने मात्र होइन, बैठकमा उठेको समस्या पनि समाधान गर्न नेपाली टोली लाग्नुपर्छ।

चिठी पढ्न मन नपराउने विरलै मात्र होला। आफूलाई प्राप्त चिठी पढ्न मान्छेलाई अरु कुरामा भन्दा बढी हतारो, कौतूहलता र जाँगर बढी नै हुन्छ। अरु कसैको गोप्य चिठी पढ्न पाए मान्छेले अमृत भेटाएझैँ मौका छोपिहाल्छ। त्यस्तै, सौभाग्य आजभन्दा १३-१४ वर्ष अगाडि प्राप्त भयो। सामान्य कागजमा निलो मसीले लेखिएका चिठीहरूको मुटुटा हात पऱ्यो। ती स्नेहपूर्वक चिठी घर लगी आँखा भिमिक्कसमेत नगरी शब्द-शब्द केलाउन थालेको स्मरण अझै ताजा छ। आजसम्म दु त गतिमा पढिएका रचनाहरूमध्ये ती चिठी नै हुन् भन्नु अतिशयुक्ति नहोला। अन्तिम चिठी छिचोलिसकेपछि मनले मिठासपूर्वक भन्यो - ‘यी चिठी धेरैले पढ्ने सौभाग्य पाउनेपर्छ। यी चिठीलाई गोप्यताको जामाले बेरिराख्नु अन्याय हुनेछ।’ चिठी फिर्ता गर्दै श्रद्धेय अध्यक्षसमक्ष प्रस्ताव राखियो - ‘सबै चिठी, कुनै पनि नछुटाई पुस्तकाकार रूप दिन ढिलाइ नगरौँ।’ अझै याद छ, अध्यक्ष रोहितले भन्नुभएका शब्द, “नरेन्द्रजी र इन्दिराले धेरै जोड दिइराख्नुभएको छ।” नभन्दै ‘जेलका चिठीहरू’ शीर्षकमा पुस्तक प्रकाशित भयो - २०६९ भदौमा अर्थात् चिठी लेखिएको करिब २५ वर्षपछि। यसरी गोप्य भनी लेखिएका र लुकाई राखिएका चिठीहरू सार्वजनिक सम्पत्ति बन्यो। यी चिठीका पाठक केवल एकैजना थिइन् आदरणीय शोभा भाउजू। आज यी चिठी हजारौँले पढिसकेका छन्। फरक यति हो चिठीकी नायिका हामीसमक्ष भौतिकरूपमा

हुनुहुन्। ‘जेलका चिठीहरू’ पुस्तक सामान्य पाठकदेखि प्रबुद्ध व्यक्तित्वहरूले पनि रुचाउनुभयो। महत्त्वपूर्ण प्रतिक्रिया प्राप्त भयो। ठाउँ-ठाउँमा परिचर्चा कार्यक्रमहरू भए। प्रत्येक पाठकले आफ्नै निम्ति लेखिएको अनुभूत गरे। कला-संस्कृति, सभ्यता, इतिहास, समाज र जीवन दर्शनबारे अध्यक्षज्यूका विचार बुझ्ने पाठकले अवसर पाए। सबैभन्दा आश्चर्यको विषय त उहाँले अत्यन्त कठोर यातनाबिच कसरी सुन्दर विचार व्यक्त गर्ने शक्ति राख्नुभयो, कडा निगरानीबिच कसरी चिठी लेख्ने र हातमा पुऱ्याउने प्रबन्ध मिलाउनुभयो, आफ्नै कामरेडहरूको असह्य यातनापश्चात्को चित्कारबिच सुन्दर आशा तथा उज्यालो भविष्यबारे कसरी चिन्तन गर्न सक्नुभयो, अँध्यारो कोठामा बसेर सौन्दर्यचेतबारे कसरी छलफल गर्न सक्नुभयो, जेलका फलामे बारको कुनै परवाह नगरी विचारले ओतप्रोत आत्मीय भावना जीवनसङ्ग्रीनीसम्म पुऱ्याउन सक्ने कस्तो बलियो मन! कस्तो प्रेमिल मन! यी र यस्ता प्रश्नले पाठकको हृदय भङ्कृत अवश्य गर्छन्। यी चिठीमार्फत हाम्रा अध्यक्षज्यूको बेग्लै व्यक्तित्वसँग साक्षात्कार हुनेछ र शोभा भाउजूको समर्पित मन भन् नजिकबाट अनुभूत गर्न पाउनेछ।

नेपाली भाषाबाट ‘जेलका चिठीहरू’ प्रकाशित भएको १२ वर्षपछि अङ्ग्रेजी भाषामा प्रकाशित भयो ‘Letters From Jail’ को नाममा। यी चिठीहरूले थप



सुरेन्द्रराज गोसाई

चमक पाएको धेरैले अनुभव गरे। थप व्यापकता पाएकोमा धेरैले खुसी व्यक्त गरे। Letters From Jail प्रबुद्ध पाठकहरूसमक्ष पुऱ्याउने क्रममा गत वर्षको भदौतिर काठमाडौँ विश्वविद्यालय कन्फुसियस सेन्टरमा पुगियो। डिरेक्टर डा. लि र नेपाली साथीहरूसँग भेटघाट एवम् कुराकानी भयो। त्यही बैठकमा यस पुस्तक चिनियाँ भाषामा अनुवाद नगरेसम्म अघुरो रहने मनसाय चिनियाँ मित्रहरूले राख्नुभयो। हाम्रो मनकै कुरा बुझेर भन्नुभएको अनुभव भयो। काम सुरु भयो। मिस चाड र मित्र प्रणयको निरन्तरको प्रयासपश्चात् अनुवाद तयार भयो। सम्पादन कार्य पनि चाँडै सकाउनुभयो। विशेष आभार डा. लि, अनुवादकद्वय प्रणय र चाडप्रति। यसै

विद्यालका चिनियाँ भाषा शिक्षिकाद्वय राजमती र आशमतीलाई सहयोगका लागि आभार। अन्य सहयोगी मित्रहरूलाई पनि धन्यवाद छ।

आशा छ, चिनियाँ पाठकहरूले अभिरुचिपूर्वक पढ्नुहुनेछ र प्रतिक्रिया दिएर सहयोग गर्नुहुनेछ। चिनियाँ मित्रहरूका निम्ति नेपाल र नेपाली संस्कृति एवम् समाज हेर्ने एउटा आँखीभ्याल बन्ने पूर्ण विश्वास छ। यो पुस्तक नेपाली जनता र चिनियाँ जनताबिचको सम्बन्ध थप प्रगाढ बनाउने महत्त्वपूर्ण कृति साबित हुने विश्वास छ। चिनियाँ साहित्य नेपाली र अङ्ग्रेजी भाषामा पढ्ने अवसर पाएर नेपाली साहित्यानुरागीहरू खुसी भएझैँ नेपाली साहित्य चिनियाँ भाषामा पढ्न पाउँदा चिनियाँ पाठक मित्रहरू हर्षित हुनुहुने विश्वास छ। यस पुस्तकमा रहेका कमीकमजोरी अर्को प्रकाशनमा हटाइने वचनबद्धता पनि व्यक्त गर्दछु।

आगामी दिनमा पनि काठमाडौँ विश्वविद्यालय कन्फुसियस सेन्टरसँग सहकार्य जारी रहने विश्वास छ। यस पुस्तकलाई यस विद्यालयबाट दोस्रो प्रकाशनको रूपमा प्रकाशित गर्ने अनुमति दिनुभएकोमा आदरणीय लेखक तथा नेमकिपाका अध्यक्ष नारायणमान विजुक्छे (रोहित) प्रति आभार व्यक्त गर्दछु।

(उक्त विचार वाग्मती प्रदेशसभा सदस्य सुरेन्द्रराज गोसाईले बाल विकास स्कूलद्वारा आयोजित चिनियाँ भाषामा अनुदित ‘जेलका चिठीहरू’ सार्वजनिकीकरण कार्यक्रममा राख्नुभएको मन्तव्यको सार सङ्क्षेप)



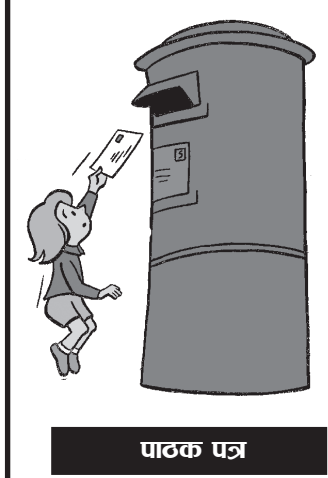
## भक्तपुर क्यान्सर अस्पतालका कार्यकारी निर्देशक बिरामी !

भक्तपुर क्यान्सर अस्पतालको कर्मचारीको सेवा र सर्तसम्बन्धी विनियमावली टुङ्ग्याउन साउन ३ गते आइतबार अस्पताल व्यवस्थापन समितिको बैठकमा कार्यकारी निर्देशक डा. उज्ज्वल चालिसे आफैँ अनुपस्थित रहेको ‘मजदुर’ दैनिकमा समाचार प्रकाशित भएपछि यसबारेमा बुझ्न कर्मचारीहरू साउन ४ गते सोमबार बिहान कार्यकारी निर्देशकको कार्यक्षमा पुग्दा निर्देशक चालिसे ‘बिरामी’ भएको जानकारी पाएर छक्क परे। भ्रष्टाचार र मनपरीतन्त्रको पोल खुन्दै आउँदा उनी ‘बिरामी’ पर्न थालेको कर्मचारीहरूमा चर्चा चलेको छ। आफ्नै हस्ताक्षरमा अधिल्लो दिन बोलाइएको व्यवस्थापन समितिको औपचारिक बैठकमा आफैँ सम्पर्कविहीन हुनु र पछिल्लो दिन बिहानैदेखि बिनाजानकारी ‘बिरामी’ भएकोले अस्पतालमा हाजिर नहुनु संयोग मात्र

नभएको तर्क सुनिन थाल्यो। कार्यकारी निर्देशकले अर्को डाक्टरलाई का.मु. दिइएको अस्पष्ट सूचना पनि कर्मचारीबिच फैलियो। यथार्थ के हो ? अस्पतालमा कार्यरत तीन सयभन्दा बढी कर्मचारीहरूको भविष्यसँग जोडिएको विनियमावली पारित गर्न कार्यकारी निर्देशकलाई केले रोक्‍यो ? पर्दापछाडिको खेलनायक को हो ? डा. चालिसेले कार्यकारी निर्देशक पद पाउन हिजो जसरी राजनैतिक शक्तिकेन्द्रको चाकडी गरेका थिए, आज कुन शक्तिकेन्द्रको आडमा कर्मचारीहरूको जीवनसँग खेलबाड गर्दै छन् ? क्यान्सर जस्तो प्राणघातक रोगको उपचारमा निरन्तर क्रियाशील बन्नुपर्ने डाक्टर आफैँ सम्पर्कविहीन हुनुले गैरजिम्मेवारीको पराकाष्ठा नाघेको प्रस्ट हुन्छ। अस्पतालमा कुनै अप्रिय घटना भएमा त्यसको जिम्मेवारी कसले लिन्छ ?

कार्यकारी निर्देशक भएबापत नेपाल सरकारको प्रचलित नियमअनुसार पाउने पारिश्रमिक र सेवा सुविधाको भन्डै दोब्बर रकम असुलेका डा. चालिसेले एक्सटेन्डेड हेल्थ सर्भिस अर्थात् विस्तारित उपचार सेवा (ईएचएस सेवा) बापत मासिक थप लाखौँ भत्ता पनि बुझ्ने गरेको देखिएको छ। मन्त्री र सत्ताधारी दलका नेता कार्यकर्ता तथा आफन्तहरूलाई गैरकानुनी नियुक्त गरेर भ्रष्टाचार गरेको समाचार बाहिर आएको छ। चारैतिरको दबाबमा परेका कार्यकारी निर्देशक डा. चालिसे ‘बिरामी’ हुनुको खास कारण अस्पतालमा कार्यरत चिकित्सक तथा कर्मचारीहरू मात्र नभई बिरामी र आफन्तहरूसमेतले बुझ्न थालेको चर्चा हुँदै छ।

- अस्पतालका एक जिम्मेवार कर्मचारी



## सन्दर्भ : शोभा प्रधानको चौथो वार्षिक स्मृति सभा

# कैयौँ प्रहारले गाल्न नसकेको वन्दनीय चट्टानी नारी ! -४



### Altruism का साक्षात् नमुना शोभा भाउजू

१० वर्षेदिखि विदुर जीवन बाँचेसँगै देकोचास्थित मेरो निवासमा विभिन्न नखाचखाको बेला हुनुपर्ने परिकारहरू बन्ने गर्दैन । आफू र आफ्ना छोराछोरीलाई व, चतामारी, योमरी, मारी (गहुँको रोटी) समेबजी तथा अन्य नेवारी परिकार खान मात्र आउँछ तर पकाउन जान्दैनौँ । धेरै चोटि यसैकारण चाउचाउ एवम् सधैँजसो खाने सामान्य खानासँगै ती धार्मिक तथा परम्परागत उत्सवहरू मनायौँ । तः दिन वा सिति नखाको बेला हरेक नेवार परिवारमा चतामारी, व, समेबजी तथा मासुका विभिन्न परिकार तयार भएकै हुन्छ । गाईजात्राको बेला क्वाटी, रोटी र योमरी पुन्हीको समयमा प्रत्येक परिवारमा कुरौनी, मासु, चाकु, मास र मुसुरो भरिएको योमरी बनाइएको हुन्छ । मासुका विभिन्न परिकार, अचार, फलफूल तथा दही सबैखाले नखाचखामा हुनैपर्छ । हाम्रो अवस्थालाई बुझेर हरेक वर्ष सम्भव नभए पनि कहिलेकाहीँ ससुराली, दिदी, भाउजू, भान्जी र बुहारीहरूले नखाचखाअनुसारका परिकारहरू घरमा ल्याइदिनुहुन्थ्यो । घर सम्हाल्ने गृहिणी नहुँदाको पीडा यहीँबेला फेरि बलिभन्छ । अनि, स्वर सम्राट नारायण गोपालको यो कालजयी गीतले भ्रस्काइदिन्छ -

*एउटा मान्छेको मायाले कति*

*फरक पर्दछ जिन्दगीमा*

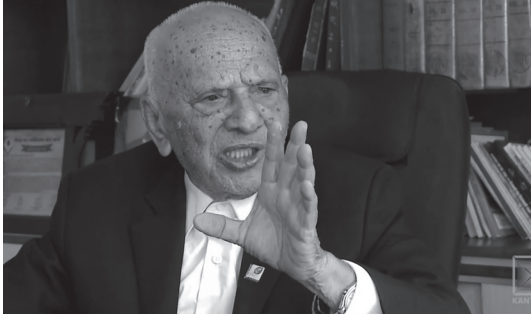
*एउटा साथीको साथले पनि*

*फरक पर्दछ जिउनुमा*

कब्जियत (Constipation) को समस्याले घरिघरि सताइरहने हुँदा चिकित्सकले बेलाबखत बेलुकी रोटी खानु र रोटी उपलब्ध नभएको हकमा सुत्नुअघि १५-२० मिनेट

हिँडडुल गर्न Evening walk (साँझको हिँडडुल) सुझाएका थिए । जीवन सङ्गिनीले कहिल्यै नफर्किने गरी आफूलाई एकलै छाडी गएदेखि रोटी खाने अवसर गुमेपछि हरेक साँझ सुत्नुअघि Evening walk लाई नित्यकर्म बनाएँ र हालसम्म कायमै छ । Evening walk ले पेटको आन्द्रालाई खुम्चिनबाट रोक्ने काम गर्छ । आन्द्रा फुलेपछि कब्जियतको समस्यामा सुधार हुने गर्छ ।

घरमा एकचोटि म एकलै भएको थाहा पाएपछि भाउजूले खानाको लागि बोलाउनुभयो । भोजन गर्दैगर्दा यसअघि कहिल्यै नचाखेको ट्वाक्क परेको हरियो रङ्गको मीठो अचारबारे भाउजूलाई सोधें । त्यो त सुवेग (भाउजूको जेठो सुपुत्र) ले जापानबाट ल्याएको हरियो खोसांनीको अचार पो रहेछ ! त्यो अचार मलाई औधी मन परेको भाउजूलाई थाहा भयो । केही दिनपछि सानो सीसीमा त्यस्तै अचार मकहाँ पठाइदिनुभयो । स्वाद त्यस्तै ट्वाक्क र मीठो तर सीसीमा टाँस गरिएको कागजले प्रस्ट भन्थ्यो । त्यो जापानमा बनेको अचार अवश्य होइन । त्यसको रहस्य जान्ने कौतुहललाई मैले काबुमा राख्न नसकेपछि ढिलो नगरिकन फोनबाट सोधनी गर्दा भाउजू आफैले तयार गरेको जापानिज अचार रहेछ; म त तीनछक्क पर्ने ! मेसो मिलाई आउने बेला मलाई असाध्यै मनपर्ने त्यो जापानिज आचार बनाउन सिकाइदिने वाचाअनुरूप म भाउजूलाई भेट्न गएँ, अनि राम्ररी सिकें । उहाँको कृपाप्रति म नतमस्तक भएँ । यो मीठो क्षण उहाँले स्तन क्यान्सरमाथि विजय हासिल गर्नुभएपछिको हो । कमजोर आर्थिक अवस्थाका कारण हाम्रोजस्तो दलाल पुँजीवादी देशमा सर्वसाधारण जनतालाई औषधोपचार एउटा ठुलो 'अभिशाप' भइरहेको यथार्थलाई वागीश्वरी स्कूलका प्रावि शिक्षिका शोभा प्रधानले राम्ररी बोध गर्नुभएको थियो । त्यसकारण, सोही विद्यालयको शिक्षक-कर्मचारी स्वास्थ्य उपचार कोष खडा गरी त्यसमा



वरिष्ठ अधिवक्ता कृष्णप्रसाद भण्डारी

धेरै नसके पनि उहाँले आफ्नो गच्छेअनुसार रु.२,००,०००/- (दुई लाख) को सहयोग गर्नुभएको मलाई थाहा छ ।

।७।

मेरो घरेलु दूर्दशासँग परिचित शोभा भाउजूले नखाचखाको बेला कमलविनायकमै सँगै मनाउन बोलाउनुहुन्थ्यो । तर, उहाँलाई दुःख दिन हाम्रो मनले पनि

मान्दैनथ्यो । मेरो परिवारलाई भ्रन्फट नहोस् भन्ने पवित्र मनले तिहारको म्हा पूजा पनि उतै मनाउन धेरैपटक भन्नुभयो । तर, चार जनाको हाम्रो परिवारमा तीन जना छोराछोरीबिचको सल्लाहले 'जेठी माँ' लाई दुःख दिनु ठीक ठानेनन् । यद्यपि, समयले साथ दिएको बखत विद्यालय सकाएर प्रायः शुक्रबारका दिन देकोचामा आउनुभइ हामी चार जनालाई पुग्ने गरी स्वारीजस्तो रोटी बनाएर जानुहुन्थ्यो । एकदिन अगावै समयको महत्त्वलाई ख्यालमा राखी रोटी बनाउन आवश्यक सामग्री ठिक्क पारी राख्न पूर्वजानकारी दिनुहुन्थ्यो । अनि, अर्को शुक्रबारको पर्खाइमा बस्ने बानी बस्यो । कुनै कुनै शुक्रबारले हामीलाई भुक्त्याई पनि दिन्थ्यो । लामो समयपछि पनि धेरैवटा शुक्रबारले खाली हात हल्लाई गएपश्चात् मेरा छोराछोरीका जेठीमाँको उपस्थिति देकोचामा नहुँदा मनमा अनेक कुरा खेल्न थाले । बुभुदा स्तनपछि पाठेघरको अर्बुद रोगसँगको सङ्घर्षमा जेठीमाँ अति व्यस्त हुनुभएको थाहा पायौँ । सबै जना दुःखी भयौँ । तैपनि, जेठीमाँसँग नानीहरूको र भाउजूसँग मेरो भेट भइरहन्थ्यो । रोगले उहाँलाई बेस्सरी चिमोट्न थालेदेखि देकोचामा गहुँको रोटी पनि पाक्न छोड्यो । आफ्नो स्वास्थ्यको ख्याल गर्दै कब्जियतबाट बच्न पुनः Evening walk सुरु गरें । घरको जस्तो नभए पनि कहिलेकाहीँ विद्यालयको चमेनागृहमा पकाएको रोटी किनेर घर लाने गर्छु ।

### “अरूभन्दा नि मलाई दाइको साह्रै पिर लाग्छ”

हाम्रो समाजमा अझै पनि पत्नीले आफ्नो पतिको नाम उच्चारण गर्न हुँदैन भन्ने कथन छ । सायद त्यसैले होला, गाउँघरतिर श्रीमतीले आफ्नो श्रीमान्लाई बोलाउँदा 'ए । सानीका बा', 'ए । बुढा', 'ए ! हजुर यता सन्नुस त' भन्ने गर्छन् । आफूलाई पश्चिमी संसारको अत्याधुनिक वातावरणबाट प्रभावित भएजस्तो गरी देखाउनका लागि अचेल श्रीमतीले आफ्नो श्रीमान्लाई 'Hi, handsome' र श्रीमानले आफ्नी श्रीमतीलाई 'Hi baby' भनेर बोलाउने नयाँ चलनका बारे धेरैलाई थाहा छ । तर, नेमकिपाका अध्यक्षले आफ्नी श्रीमतीलाई 'शोभा मिस' र शोभा प्रधानजीले आफ्नो श्रीमान् (अध्यक्ष) लाई 'दाइ' भनेर सम्बोधन गर्नुहुन्थ्यो ।

पाटनको हरिसिद्धिस्थित Nepal Cancer Hospital and Research Centre मा शोभा भाउजूको औषधोपचार हुँदै थियो । उहाँको अवस्था जटिल भएको जानकारी दिइयो । अस्पतालको विभिन्न कक्ष र चउर आफन्तजन, शुभचिन्तक र पार्टीका साथीहरूले भरिएका थिए । उपस्थित सबैको अनुहार मलिन थियो । आफ्नी माइजूको कष्टकर अवस्थाको खबरले अस्पताल पुगेका बेचैन भान्जा राजन फाजूलाई अध्यक्षज्यूले “आजको 'मजदुर' मा प्रकाशित तिम्रो रचना हेर्न पाएको छैन; हेरेपछि प्रतिक्रिया दिउँला है !” भनेको सुनेपछि भान्जा बाबूलाई आफ्नो मामाप्रतिको विद्यमान सम्मान, आदर, मानभाउ र प्रतिष्ठाको उचाइ भन्नै बढेको अनुभूति भएछ । भोलिपल्ट उनले मसँग गर्वसाथ उनको



राजामान बिजुकुटँ

भावना साझा गरे । यस्तो घनघोर छटपटिको अवस्था र आफू स्वयम् पनि हृदयविदारक क्षणमा हुँदा समेत नयाँ लेख- रचना सृजना गर्ने, नयाँ पुस्ताका युवालाई बौद्धिक क्षेत्रमा लाग्न अभिप्रेरित गर्ने, आफ्नो मामाको सुन्दर बानी, हरबखत अध्ययनमै तल्लीन, पार्टीको काम, कार्यकर्ता र कार्यक्रमबारे अस्पतालमा सन्नाटाले छाएको बेला पनि चिन्ता ! भान्जा बाबूलाई आफ्नो मामाप्रति यी विषयमा निकै गर्व अनुभूत भएछ ।

सुनेअनुसार बिरामीको छटपटाहट र पीडा न्यून गर्न अन्तिम अवस्थामा दिइने High dose को Pain killer (दुखाइ कम गर्ने कडा सुइ) को बारे भाउजूलाई थाहा भइसकेपछि भक्तपुर नगरपालिकाका उपमेयर रजनी जोशीसँगको अन्तिम भेटमा उहाँलाई भाउजू शोभा प्रधानले 'दाइ' को साह्रै पिर लाग्ने कुरा बताउनुभएको रहेछ । नेमकिपाका आदरणीय अध्यक्षलाई कुन बेला के वस्तुको खाँचो हुन्छ; उहाँको कुन वस्त्र कहाँ छ; आफ्नो श्रीमान्लाई भन्दा पनि नेमकिपाको सही नेतृत्व गर्दै आउनुभएका इमानदार र स्वच्छ छविका स्वाभिमानी अध्यक्षलाई सादा भोजन खाने भए पनि कुन बेला के नास्ता र खानाको आवश्यकता हुन्छ; यी सम्पूर्ण घरायसी कुराहरू शोभा भाउजूलाई मात्र थाहा थियो । आफ्नो स्वअध्ययन, राजनीतिक काम, कर्तव्य र पार्टीको क्रियाकलापसँगसँगै घरेलु कामकारबाहीमा पनि अध्यक्षज्यू पूर्णतया आफूमा निर्भर हुनुहुन्छ भन्ने बुझेर नै अन्तिम क्षणमा पनि शोभा भाउजूले एउटै मात्र पिर बोकेर भन्नुभएको थियो, “अरूभन्दा नि मलाई दाइको साह्रै पिर लाग्छ !”

### समाप्त

#### सच्याइएको छ

यस 'मजदुर' दैनिकको साउन ४ गते पृष्ठ ५ मा प्रकाशित 'कैयौँ प्रहारले गाल्न नसकेको वन्दनीय चट्टानी नारी !' शीर्षकको लेखमा वरिष्ठ अधिवक्ता कृष्णप्रसाद भण्डारी हुनुपर्नेमा अन्यथा हुन गएकोमा सच्याइएको छ ।-सं

# एसएमआर सहयोगमा अमेरिका, जापान, दक्षिण कोरिया प्रत्येकको आ-आफ्नै हिसाब छ

## भान डेबिन

भर्खरै संरा अमेरिका, जापान र दक्षिण कोरियाका विदेश मन्त्रीहरूले टर्कीको अङ्कारामा नाटो शिखर सम्मेलनको साइडलाइनमा तेश्रो देशहरूमा साना मोड्युलर रिएक्टरहरू ( एसएमआरहरू जसलाई आणविक विखण्डन रिएक्टरहरूको आकस्मिक वर्ग पनि भनिन्छ) को तैनाथीमा सहयोग गर्ने सम्झौतामा हस्ताक्षर गरे । ऊर्जा सङ्क्रमण, औद्योगिक ताप सर्जक र नागरिक बिजुली आपूर्तिमा केन्द्रित हुनुपर्ने सम्झौता सैन्य र सुरक्षा प्रभावहरूले भरिएको शिखर सम्मेलनमा हस्ताक्षर गरे ।

यसले संरा अमेरिका, जापान र दक्षिण कोरियाले एसएमआर मुद्दाहरूमा शीतयुद्धको मानसिकता लागू गरिरहेको देखाउँछ । तिनीहरू एक विशेष सानो सर्कल निर्माण गर्न र सामान्य ऊर्जा र प्राविधिक सहयोगलाई “प्राविधिक भूराजनीति” को नयाँ उपकरणमा परिणत गर्ने प्रयास गरिरहेका छन् ।

तीन देशहरूद्वारा जारी गरिएको जानकारीका अनुसार, एक समन्वित त्रिपक्षीय दृष्टिकोणले अमेरिकी, जापानी र दक्षिण कोरियाली फर्महरूलाई यस क्षेत्रका साभेदारहरूलाई

उनीहरूको बढ्दो ऊर्जा मागहरू पूरा गर्न र आणविक सुरक्षा र अप्रसारको उच्चतम मापदण्डहरू कायम राख्न थप प्रतिस्पर्धी विकल्पहरू प्रदान गर्ने स्थिति दिन्छ ।

सामान्य औद्योगिक सहयोग समस्या होइन । मुद्दा यो तथ्यमा निहित छ कि सहभागी देशहरूले यसलाई सुरक्षित नै बलियो भूराजनीतिक उच्च महत्त्व प्रदान गरेका छन् ।

दक्षिण कोरियाली मिडियाले यसलाई चीन र रूसको प्रतिरोध गर्ने उद्देश्यले “रणनीतिक गठबन्धन” को रूपमा वर्णन गर्दछ र सुझाव दिन्छ कि तीन देशहरूले संरा अमेरिकाको डिजाइन प्रविधि, जापानको आपूर्ति श्रृङ्खला र दक्षिण कोरियाको निर्माण क्षमताहरूबिचको तालमेलमार्फत एसएमआर प्रविधिको लागि मानक विकास गर्ने परिकल्पना गर्छन् ।

अमेरिकी पक्षमा, यी देशहरूलाई स्थिर र किफायती स्वच्छ ऊर्जा सुरक्षित गर्न मद्दत गर्न र चीन र रूसले प्रस्ताव गरेको ऊर्जा समाधानहरू अपनाउनबाट रोक्नमा बढी ध्यान केन्द्रित भएको देखिन्छ । संरा अमेरिका, जापान र दक्षिण कोरियाले मात्र मूल्यमा प्रतिस्पर्धा गर्न सङ्घर्ष

गरिरहेकोले, तिनीहरूले बजार छनोटहरूलाई प्रभाव पार्न सुरक्षा बयान, गठबन्धन प्रणाली र नियामक अवरोधहरू प्रयोग गर्ने प्रयास गरिरहेका छन् ।

दक्षिण कोरियाली सरकारले बारम्बार खेमा भिडन्तको विरोध गरेको छ र “व्यावहारिक कूटनीति” मा जोड दिएको छ, यद्यपि यसले एसएमआर मुद्दामा खेमा भिडन्तको फाइदाहरू सक्रिय रूपमा खोज्छ । यो विरोधाभास, कार्यमा सामेल हुँदा शब्दहरूमा खेमा भिडन्तको विरोधले - एक अवसरवादी मानसिकता भल्काउँछ ।

यसले एउटा मुख्य प्रश्न खडा गर्छ: ती देशहरूलाई वास्तवमा के चाहिन्छ, उनीहरूको राष्ट्रिय अवस्थाहरू पूरा गर्ने र किफायती ऊर्जा समाधानहरू वा अमेरिकी भूराजनीतिक रणनीतिलाई सेवा गर्ने ऊर्जा विकल्पहरू ?

संरा अमेरिकाले लामो समयदेखि यसको आपूर्ति श्रृङ्खला र आणविक इन्धन क्षमताहरूमा कमजोरीहरूकासाथ आणविक ऊर्जा निर्माणमा ढिलाइको सामना गरिरहेको छ । फुकुशिमा आणविक दुर्घटनापछि जापान ऊर्जा संरचना र सार्वजनिक स्वीकृति मुद्दाहरूसित सङ्घर्ष जारी

छ । आफ्नै नसुल्झेका समस्याहरू भएका देशहरूका लागि ऊर्जा मार्गहरू निर्देशन गर्ने स्पष्ट रूपमा प्रेरणाको कमी छ ।

विशेष गरी दक्षिण कोरियाले यस ज्ञापनपत्रबाट धेरै ठुलो अपेक्षा राख्नु हुँदैन । सियोलेले अमेरिकाको नेतृत्वमा एसएमआर आपूर्ति श्रृङ्खलामा भाग लिएर आफ्नो आणविक उद्योग क्षमताहरू बढाउने र युरेनियम संवर्धन र इन्धन प्रशोधन अधिकारहरू प्राप्त गर्न लाभ उठाउने आशा राखेको छ । तर के अमेरिकाले साँच्चै नै महत्त्वपूर्ण आणविक क्षमताहरू दक्षिण कोरियालाई हस्तान्तरण गर्नेछ ?

वाशिङ्टनलाई के चाहिन्छ सियोलेको निर्माण र निर्माण क्षमता हो, तर यसले स्वतन्त्र डिजाइन, इन्धन निपुणता र स्वायत्त निर्यात गर्न सक्षम प्रतिस्पर्धीलाई पोषण गर्ने सम्भावना छैन । त्रिपक्षीय सहयोग प्रवर्द्धन गरेर संरा अमेरिकाले दक्षिण कोरियालाई अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा “एकल जान” बाट रोक्न दक्षिण कोरियाको आपूर्ति श्रृङ्खलाको लाभ उठाउने र यसलाई अमेरिकी-प्रभुत्व प्रविधि, इन्धन र निर्यात इजाजतपत्र प्रणालीमा एकीकृत गर्ने लक्ष्य राखेको छ । एक

पटक संरा अमेरिकाले एक वास्तविक समान नियम निर्माताको सट्टा डिजाइन प्रमाणीकरण, आणविक इन्धन र निर्यात अनुमतिहरू नियन्त्रण गरेपछि, दक्षिण कोरिया सम्भवतः एक “उच्च-स्तरीय निर्माता” र “इन्जिनियरिङ ठेकेदार” मात्र रहनेछ ।

यस परिदृश्यमा, एसएमआरहरू ऊर्जा सङ्क्रमण समाधानबाट गुटहरू बनाउन, आपूर्ति श्रृङ्खलाहरू नियन्त्रण गर्न र दीर्घकालीन निर्भरता सिर्जना गर्ने उपकरणमा रूपान्तरण हुने जोखिममा छन् । यसबारे दक्षिण कोरियाले मूर्खतापूर्ण व्यवहार गर्नुहुँदैन । चाहे एसिया-प्रशान्त क्षेत्रमा होस् वा अन्य ठाउँमा, कुनै पनि देशहरूलाई वास्तवमै चाहिन्छ सुरक्षित, भरपर्दो, किफायती र दिगो रूपमा वित्तीय ऊर्जा समाधानहरू जसले विभिन्न शिविरहरू बिचको पक्ष छनोट गर्न बाध्य नगरिने स्वायत्त छनोटलाई अनुमति दिन्छ ।

*(लेखक शाङ्घाई युनिभर्सिटी अफ इन्टरनेशनल बिजनेस एण्ड इकोनोमिक्सको सेन्टर फर कोरियन पेनिन्सुला स्टडीजका निर्देशक र प्रोफेसर हुनुहुन्छ ।)*

# अमेरिकी आक्रमणपछि इरानको प्रतिकार तीव्र



तेहरान, २० जुलाई (एएफपी) । संयुक्त राज्य अमेरिकाले इरानविरुद्ध लगातार नवौँ रात हवाई आक्रमण सञ्चालन गरेपछि मध्यपूर्वमा युद्ध थप चर्किएको छ । अमेरिकी आक्रमणसँगै कुवेत, बहराइन, जोर्डन र सिरियासम्म सुरक्षा अवस्था तनावपूर्ण बनेको छ भने इरानले पनि आफ्नो प्रतिआक्रमणलाई तीव्र बनाएको जनाएको छ ।

अमेरिकी सेनाको केन्द्रीय कमान्ड (सेन्टकम) ले आइतबार राति इरानमाथि नयाँ हवाई आक्रमण सुरु गरिएको पुष्टि गर्दै यसको उद्देश्य हर्मुज जलडमरूमा व्यापारिक जहाज तथा नागरिक जल यातायातमाथि आक्रमण गर्न प्रयोग भइरहेका इरानी सैन्य क्षमतालाई कमजोर पार्नु रहेको जनाएको छ । सेन्टकमका अनुसार यो लगातार नवौँ रातको आक्रमण हो ।

यससँगै बहराइनले हवाई आक्रमणको साइरन बजाउँदै नागरिक तथा बासिन्दालाई तत्काल सुरक्षित स्थानमा जान आग्रह गरेको छ । कुवेतले पनि इरानी आक्रमणपछि आफ्नो हवाई प्रतिरक्षा प्रणालीले शत्रुतापूर्ण ड्रोनहरू

अवरोध गरेको जनाएको छ । कुवेती सेनाका अनुसार सुनिएका विस्फोटहरू ती ड्रोनहरूलाई प्रतिरक्षा प्रणालीमार्फत निष्क्रिय पार्ने क्रममा भएका थिए ।

इरानको रिभोलुसनरी गार्ड्सले भने सिरियाको अल-तान्फ क्षेत्रमा रहेको शत्रुपक्षको विशेष अपरेसन कमान्ड सेन्टरमाथि ‘आश्चर्यजनक आक्रमण’ गरिएको दाबी गरेको छ । सरकारी समाचार एजेन्सी आइआरएनएका अनुसार उक्त आक्रमण दक्षिणपूर्वी इरानको इश्फाहान सहरमा मारिएका सैनिकहरूको बदलास्वरूप गरिएको हो ।

इरानले आइतबार कुवेतस्थित दुई अमेरिकी सैन्य अड्डालाई पनि लक्षित गरी आक्रमण गरेको जनाएको थियो । तेहरानले अमेरिकाले निर्माणाधीन आणविक ऊर्जा केन्द्रसहित यातायात तथा पूर्वाधार संरचनामाथि निरन्तर आक्रमण गरिरहेकाले त्यसको प्रतिकारस्वरूप आफ्ना कारबाही जारी रहेको दाबी गरेको छ । जोर्डनले पनि आइतबार आफ्नो आकाशमा प्रवेश गरेका मिसाइलहरू अवरोध गरेको जानकारी दिएको छ ।

फेब्रुअरी २८ देखि सुरु भएको युद्धको केन्द्रमा रहेको हर्मुज जलडमरू अझै तनावको केन्द्र बनेको छ । विश्वको करिब पाँचौँ भाग तेल आपूर्ति हुने यो जलमार्गमा इरानले जहाज आवतजावतमा अवरोध गर्दै आएको छ । आइतबार रिभोलुसनरी गार्ड्सले जलडमरू पार गर्ने प्रयास गरिरहेका चार जहाजमध्ये दुईलाई रोकेको र अन्य दुई जहाजले यात्रा नै स्थगित गरेको दाबी गरेको छ ।

यसैबिच, अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले हालैका अमेरिकी आक्रमणले अमेरिकी सैनिकमाथि भएका आक्रमणको कडा जवाफ दिएको बताउनुभएको छ । सेन्टकमका अनुसार पछिल्ला घटनामा तीन अमेरिकी सैनिकको मृत्यु भएको छ भने एक सैनिक अझै बेपत्ता छन् । फेब्रुअरीदेखि जारी युद्धमा अमेरिकी सैन्य हताहतको पुष्टि भएको सङ्ख्या १७ पुगेको छ ।

इरानको स्वास्थ्य मन्त्रालयका अनुसार हालैको लडाइँमा कम्तीमा ५० जनाको मृत्यु भएको छ भने ५०० भन्दा बढी घाइते भएका छन् ।

युद्धसँगै कूटनीतिक प्रयास भने प्रभावहीन देखिएका छन् । विभिन्न

## विश्व सङ्क्षेप

### बर्नह्याम बेलायतको नयाँ प्रम

लन्डन, २० जुलाई (एएफपी) । बेलायतमा नेतृत्व परिवर्तनसँगै लेबर पार्टीका एन्डी बर्नह्याम सोमबार प्रधानमन्त्रीको जिम्मेवारी सम्हाल्दै हुनुहुन्छ । पछिल्लो एक दशकमा बेलायतका सातौँ प्रधानमन्त्री बन्न लाग्नुभएका बर्नह्यामले सुस्त अर्थतन्त्र, बढ्दो जीवनयापनको लागत, आप्रवासन, सार्वजनिक ऋण र अन्तर्राष्ट्रिय अस्थिरताजस्ता जटिल चुनौतीबिच सरकारको नेतृत्व सम्हाल्न लाग्नुभएको हो ।

दुई वर्षअघि १४ वर्ष लामो कन्जर्भेटिभ शासन अन्त्य गर्दै लेबर पार्टीलाई सत्तामा ल्याउनुभएका किर स्टारमरको स्थानमा बर्नह्याम प्रधानमन्त्री बन्न लाग्नुभएको हो । गत महिना स्टारमरले पार्टी नेतृत्वबाट राजीनामा दिएपछि लेबरले ५६ वर्षीय बर्नह्यामलाई नयाँ नेता चयन गरेको थियो ।

राजा चार्ल्स तृतीयले सरकार गठनका लागि निमन्त्रणा दिएपछि बर्नह्यामले सोमबार बकिङ्घम दरबारमा औपचारिक भेट गर्ने र त्यसपछि प्रधानमन्त्री निवास १० डाउनिङ स्ट्रिट बाहिर आफ्नो पहिलो सम्बोधन गर्ने कार्यक्रम छ । उहाँले सरकारप्रतिको जनविश्वास पुनःस्थापित गर्ने, जीवनयापनको लागतबाट नागरिकलाई राहत दिने तथा स्थानीय समुदायलाई थप अधिकार र विकासका अवसर उपलब्ध गराउने प्राथमिकता सार्वजनिक गर्ने अपेक्षा गरिएको छ ।

सोमबार नै नयाँ मन्त्रिपरिषद्को प्रारम्भिक संरचना पनि सार्वजनिक हुने सम्भावना छ । विशेषगरी वित्तमन्त्री राहेल रिभ्सको स्थानमा कसलाई नियुक्त गरिने भन्ने विषयलाई विशेष चासोका साथ हेरिएको छ ।

स्टारमरले घोटाला, नीतिगत विवाद र पटक-पटकका निर्णय परिवर्तनपछि जुन अन्त्यतिर प्रधानमन्त्री तथा लेबर पार्टीको नेताबाट राजीनामा दिने घोषणा गर्नुभएको थियो । त्यसको केही सातापछि मात्रै बर्नह्याम राष्ट्रिय राजनीतिमा फर्किएर प्रधानमन्त्री बन्न लाग्नुभएको हो ।

## उत्तरी भियतनाममा बाढी र पहिरोबाट पाँच जनाको मृत्यु, तीन बेपत्ता

हनोइ, २० जुलाई (सिन्ह्वा) । उत्तरी भियतनाममा गत साता परेको भारी वर्षासँगै आएको आकस्मिक बाढी र पहिरोका कारण मृत्यु हुनेको सङ्ख्या पाँच पुगेको छ भने तीन जना अझै बेपत्ता रहेको विपद् तथा बाँध व्यवस्थापन प्राधिकरणले सोमबार जनाएको छ । प्राधिकरणका अनुसार विपद्मा परी १० जना घाइते भएका छन् । हताहत हुने सबै व्यक्तिलाई चाड प्रान्तका रहेका छन् । गत बुधबारदेखि आइतबारसम्म परेको अविरल वर्षाका कारण उक्त क्षेत्रमा बाढी र पहिरो गएको थियो । विपद्ले व्यापक भौतिक क्षति पुर्‍याएको छ । प्रारम्भिक विवरणअनुसार ४२७ घर पूर्ण रूपमा ध्वस्त वा क्षतिग्रस्त भएका छन् भने उच्च जोखिमयुक्त क्षेत्रबाट करिब १४० परिवारलाई सुरक्षित स्थानमा सारिएको छ । विपद्बाट भएको आर्थिक क्षति करिब ३६२ दशमलव ४६ अर्ब भियतनामी डड (करिब एक करोड ४३ लाख अमेरिकी डलर) बराबर रहेको अनुमान गरिएको छ । स्थानीय अधिकारीहरूले क्षतिको विस्तृत विवरण सङ्कलन तथा बेपत्ताको खोजी कार्य जारी राखेका छन् ।

## कङ्गोमा इबोला प्रकोप तीव्र, मृत्यु हुनेको सङ्ख्या ९३० पुग्यो

बुनिया, २० जुलाई (एपी) । कङ्गोमा फैलिएको इबोलाको प्रकोपबाट मृत्यु हुनेको सङ्ख्या कम्तीमा ९३० पुगेको त्यहाँको स्वास्थ्य मन्त्रालयले जनाएको छ । मन्त्रालयका अनुसार शनिबारसम्म देशभर दुई हजार ३४४ जनामा सङ्क्रमण पुष्टि भएको छ । पछिल्लो २४ घण्टामा मात्र ३७ जनाको मृत्यु भएको छ, जुन एकै दिनमा भएको उच्च मृत्युमध्ये एक हो ।

पूर्वी कङ्गोमा गत मे १५ मा घोषणा गरिएको यो इबोला प्रकोप हालसम्मकै तीव्रगतिमा फैलिएको प्रकोप भएको अधिकारीले बताएका छन् । यसपटक फैलिएको ‘बुन्डिबुयो’ प्रजातिको इबोला भाइरस अन्य प्रकारको तुलनामा कम देखिने भए पनि यसविरुद्ध हालसम्म स्वीकृत खोप वा उपचार विधि उपलब्ध छैन । सबैभन्दा बढी प्रभावित इ्तुरी प्रान्तमा सुरक्षा चुनौतीका कारण रोग नियन्त्रण तथा उपचारका प्रयास प्रभावित भइरहेका छन् । स्वास्थ्य मन्त्रालयका अनुसार प्रकोप घोषणा भएयता स्वास्थ्य केन्द्र र उपचार टोलीमाथि कम्तीमा १२ वटा आक्रमण भएका छन् । यसैबिच, तलब नपाएको विरोधमा केही स्वास्थ्यकर्मीले काम छाडेका छन् । भाइरस सङ्क्रमणका कारण कम्तीमा ३६ जना स्वास्थ्यकर्मीको मृत्यु भइसकेको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

मन्त्रालयका अनुसार हाल ७२४ जना सङ्क्रमित आइसोलेसन तथा अस्पतालमा उपचाररत छन् । प्रभावित क्षेत्रमा रोग नियन्त्रण, सङ्क्रमितको उपचार र निगरानीका प्रयासलाई तीव्र पारिएको जनाइएको छ ।

## ‘एल मेयो’ लाई आजीवन कारावास

न्युयोर्क, २० जुलाई (एपी) । मेक्सिकोको शक्तिशाली सिनालोआ लागुऔषध गिरोहका सह-संस्थापक इस्माइल ‘एल मेयो’ जाम्बडालाई अमेरिकी सङ्घीय अदालतले सोमबार आजीवन कारावासको सजाय सुनाएको छ । दशकौँसम्म अन्तर्राष्ट्रिय लागुऔषध तस्करी सञ्जाल सञ्चालन गरेको अभियोगमा दोषी ठहर भएका जाम्बडाविरुद्धको यो फैसलालाई अमेरिकी सरकारले लामो समयदेखि चलाउँदै आएको कारबाहीको महत्त्वपूर्ण निष्कर्षका रूपमा हेरिएको छ ।

बुक्लिनस्थित सङ्घीय अदालतले गत वर्ष लागुऔषध तस्करी, निरन्तर आपराधिक उद्यम सञ्चालन, ‘याकेटियरिड’ षड्यन्त्र तथा ८५ वटा आधारभूत आपराधिक कसुरमा दोषी ठहर भएका ७६ वर्षीय जाम्बडालाई आजीवन कारावाससँगै १५ अर्ब अमेरिकी डलर आर्थिक जरिवानासमेत सुनाएको हो । अभियोजन पक्षका अनुसार उक्त रकम सिनालोआ गिरोहले अवैध कारोबारबाट आर्जन गरेको आयको प्रतिनिधित्व गर्छ ।

अभियोजनकर्ताका अनुसार जाम्बडा र उनका सह-संस्थापक जोआक्विन ‘एल चापो’ गुजमानले सिनालोआ गिरोहलाई विश्वकै सबैभन्दा शक्तिशाली लागुऔषध तस्करी सङ्गठन बनाएका थिए । उनीहरूको सञ्जालमार्फत अमेरिकामा ठुलो परिमाणमा कोकिन, फेन्टानिल, मेथामफेटामिनलगायतका लागुऔषध तस्करी गरिएको थियो । जाम्बडालाई कार्टेलको मुख्य रणनीतिकार तथा दैनिक सञ्चालनको प्रमुख योजनाकारका रूपमा लिइन्थ्यो ।

# प्रश्नपत्र चुहावटविरुद्ध भारतमा युवा आन्दोलन चर्कियो

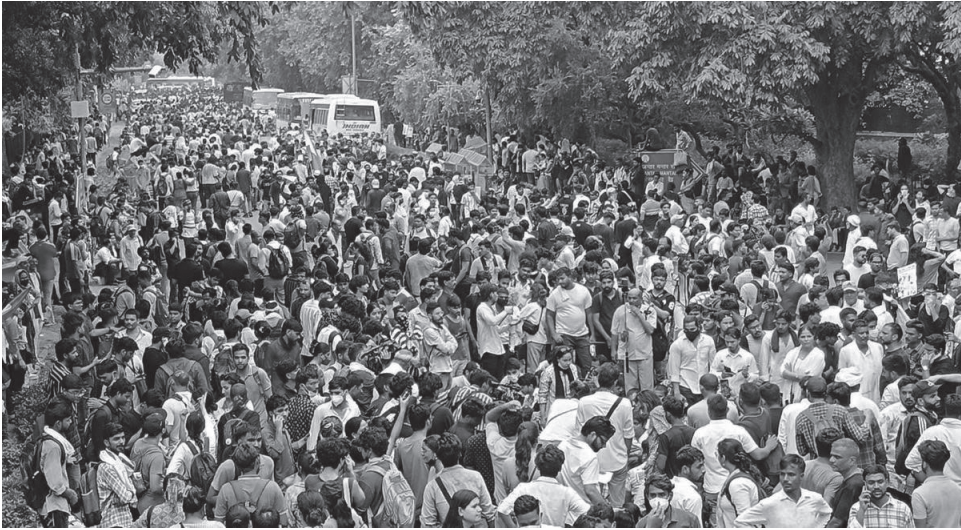
नयाँदिल्ली, २० जुलाई (एपी) । प्रहरीले अनुमति नदिए पनि शिक्षामन्त्री धर्मेन्द्र प्रधानको राजीनामा माग गर्दै युवाहरूको नेतृत्वमा रहेको ‘कक्रोच’ आन्दोलनका हजारौँ समर्थक सोमबार संसद् भवनतर्फ मार्च गर्ने उद्देश्यले नयाँदिल्लीमा भेला भएका छन् ।

राजधानीको जन्तरमन्तर क्षेत्रमा ठुलो सङ्ख्यामा प्रहरी परिचालन गरिएको छ भने संसद् आसपास सुरक्षा व्यवस्था कडा पारिएको छ । प्रदर्शनकारीहरूले अघि बढ्ने प्रयास गरे झडप हुन सक्ने भन्दै प्रहरीले उनीहरूलाई लाउडस्पीकरमार्फत तितरबितर हुन आग्रह गरेको छ ।

प्रदर्शनमा विद्यार्थी, विभिन्न पेशाका व्यक्तिहरू तथा परिवारसहितका सर्वसाधारण सहभागी भएका छन् । उनीहरूले भारतीय भण्डा बोकेर शिक्षामन्त्री प्रधान र प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीविरुद्ध नाराबाजी गरेका छन् ।

‘कक्रोच जनता पार्टी’ नामबाट परिचित यो आन्दोलन मे महिनामा सर्वोच्च अदालतका प्रधानन्यायाधीशले एक फरक मुद्दाको सुनुवाइका क्रममा केही बेरोजगार युवालाई ‘कक्रोच’ (साइला) सँग तुलना गरेपछि सुरु भएको हो । प्रदर्शनकारीहरूले उक्त टिप्पणीलाई व्यङ्ग्यात्मक रूपमा आत्मसात गर्दै सामाजिक सञ्जालमार्फत आन्दोलनलाई व्यापक बनाएका हुन् ।

मेडिकल कलेज र सरकारी सेवाका प्रवेश परीक्षाको प्रश्नपत्र पटक-पटक चुहिएको घटनापछि बढेको असन्तुष्टिले आन्दोलनलाई थप बल दिएको हो । शनिबार अनशनरत अभियन्ता सोनम वाङ्चुकलाई प्रहरीले अस्पताल लगेको घटनापछि आन्दोलनले अझ



व्यापक समर्थन पाएको छ ।

प्रदर्शनकारीहरू विगत एक महिनादेखि जन्तरमन्तरमा धर्ना दिँदै आएका छन् । उनीहरूले शिक्षामन्त्रीको राजीनामा, परीक्षा प्रणालीमा सुधार तथा प्रश्नपत्र चुहिएपछि आत्महत्या गरेका विद्यार्थीका परिवारलाई क्षतिपूर्ति उपलब्ध गराउन माग गरेका छन् ।

वाङ्चुकले सरकारले शिक्षा प्रणालीको सुधारका लागि ठोस प्रतिबद्धता जनाए वा प्रदर्शनकारीलाई संसद्सम्म पुग्न दिएर सांसदहरूले यी मुद्दा संसद्मा उठाउने सुनिश्चित गरेमा मात्र आफ्नो करिब तीन सातादेखिको अनशन अन्त्य गर्ने बताउनुभएको छ ।

दिल्ली प्रहरीले भने संसद्को मनसुन अधिवेशन

सुरु भएकाले सुरक्षा कारण देखाउँदै मार्चको अनुमति नदिइएको जनाएको छ ।

प्रधानमन्त्री मोदी नेतृत्वको सरकारका लागि यो आन्दोलन सार्वजनिक रूपमा देखिएको दुर्लभ चुनौती बनेको छ । विपक्षी दल, नागरिक अधिकारकर्मी तथा केही बलिउड कलाकारहरूले पनि आन्दोलनप्रति समर्थन जनाएका छन् ।

यद्यपि, सरकारका वरिष्ठ मन्त्रीहरूले आन्दोलनप्रति कडा धारणा अपनाएका छन् ।

प्रदर्शनमा सहभागी योग प्रशिक्षक ज्योति राजपुतले शिक्षा प्रणालीमा सुधारका लागि आन्दोलनमा सहभागी भएको बताउँदै सरकार विद्यार्थीहरूको पीडाप्रति संवेदनशील नभएको आरोप लगाउनुभयो ।

# के अमेरिकाले इरानका दक्षिणी टापुहरू नियन्त्रणमा लिन सक्ला ?

## निल्स आद्लर

अमेरिकी सेनाले हालैका दिनहरूमा इरानका केश्म, किश र अबु मुसा टापुहरूमा प्रहार गरेको छ । यससँगै इरानको दक्षिणी तटस्थित बन्दरअब्बाससहितका बन्दरगाह सहरहरूमा पनि तीव्र आक्रमण गरिएको छ ।

यी आक्रमणहरूले इरानमाथिको अमेरिका-इजरायल युद्धको सुरुवाती हप्तादेखि नै भुन्डिएको प्रश्नलाई पुनर्जीवित पारेको छ: के वासिडटनले इरानी भूभाग कब्जा गर्ने तयारी गरिरहेको छ ?

गत मार्चमा, युद्ध सुरु भएको एक महिनापछि दुई नाम नखुलाउने अमेरिकी अधिकारीहरूले द वासिडटन पोस्टलाई बताएअनुसार अमेरिकी रक्षा विभाग खार्ग टापुमा छापा मार्ने तयारीमा छ, जहाँबाट इरानको कच्चा तेल निर्यातको लगभग ९० प्रतिशत भाग जान्छ । यी टिप्पणीहरूले भूमिगत कारबाही (Ground Operation) को अनुमानलाई बढावा दिए ।

जून १७ मा दुई पक्षले समझदारीपत्रमा हस्ताक्षर गरेपछि (टापु) कब्जाको चर्चा सेलाएको थियो । तर सोमबार फक्स न्यूजको अन्तर्वातामा अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले यसलाई नकार्न अस्वीकार गरेपछि परिदृश्य फेरि टेबलमा आएको छ ।

यस्तो कारबाहीको बारेमा सोध्दा ट्रम्पले भने “म तपाईंलाई त्यो भन्न सकि्दैन किनकि यदि मैले त्यसो गर्ने भने, यो मूर्खतापूर्ण हुनेछ ।”

**त्यसो भए के यो युद्धकारी बयानबाजी हो वा वास्तविक सम्भावना ?**

इरानी टापुहरू कब्जा गर्ने अमेरिकी क्षमता

‘साँघुरो रणनीतिक अर्थमा’, अमेरिकासँग इरानी टापुहरू कब्जा गर्ने सैन्य क्षमता छ, लन्डनको किङ्स कलेजका सुरक्षा अध्ययनका सह-प्राध्यापक एन्ड्र्यास क्रिगले अल जजीरालाई भने ।

“पर्याप्त हवाई, नौसैनिक र उभयचर शक्ति (am-phibious power) र त्यसपछि हुने सम्भावित उग्र प्रतिक्रियालाई अवशोषित गर्ने इच्छाशक्ति भएमा अमेरिकाले कुनै सानो इरानी टापु कब्जा गर्न सक्छ,” उनले भने । अमेरिकासँग मध्यपूर्वभरि करिब पच्चास हजार सैनिक तैनाथ छन्; जसमा ठुला स्थायी अड्डा तथा साना अग्र-चौकीहरूमा रहेका कर्मचारीहरू पनि समावेश छन् ।

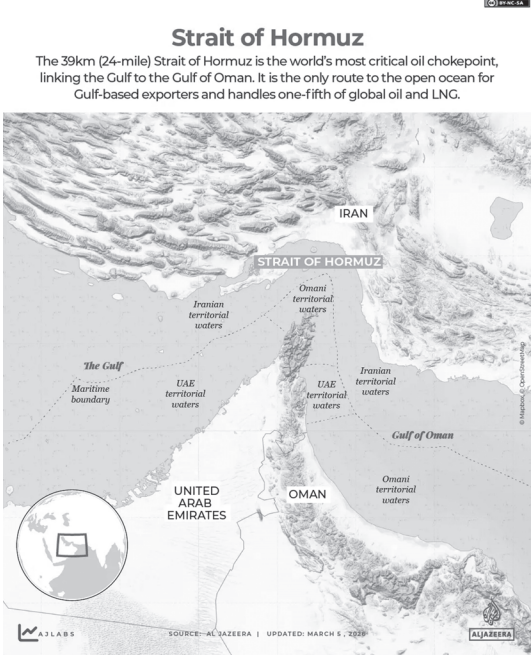
टापुहरू कब्जा गर्ने क्षमताभन्दा पर, अमेरिकासँग ती टापुहरूलाई कब्जा गरेर नियन्त्रणमा राख्ने सैन्य र रसद क्षमता पनि छ किनकि संरा अमेरिका अझै पनि “विश्वको अग्रणी सैन्य शक्ति” हो, मध्यपूर्व राजनीति विशेषज्ञ तथा जर्जटाउन विश्वविद्यालयका प्राध्यापक नादेर हाशेमीले अल जजीरालाई बताए ।

हाशेमीले भने, “प्रश्न भनेको लागत कति हो भन्ने हो ।”

“एउटा टापुलाई अस्थायी रूपमा कब्जा गर्नु भनेको त्यसलाई नियन्त्रणमा राख्नु, आपूर्ति गर्नु र त्यसबाट रणनीतिक लाभ उठाउनुभन्दा धेरै फरक छ,” क्रिगले भने ।

उनले भने, “केश्म टापु विशेष गरी गान्हो हुनेछ किनभने यो एक ठुलो टापु हो जुन टाढा एकान्त अवस्थित होइन बरू इरानी मुख्य भूमिबाट नजिकै छ ।”

हेड्गामजस्ता साना टापु सजिलै कब्जा गर्न सकिन्छ तर इरानी (Artillery) गोलावारी, ड्रोन, क्षेप्यास्त्र र साना डुङ्गाहरूको भ्ण्डको हमलाको पहुँचमा रहनेछन् । अनि



हर्मुज जलडमरू

एकैचोटि धेरै टापुहरू कब्जा गर्नु “सीमित आक्रमण होइन, एक प्रमुख मिश्रित अभियान (Amphibious Campaign) हुनेछ,” क्रिगले भने ।

टापुहरू कब्जा गर्दैमा इरानले हर्मुजको जलडमरूमा अवरोध पुर्‍याउनबाट पनि रोक्ने छैन । उनले भने कि यसले तेहरानलाई अमेरिका एक कब्जाकारी शक्ति (Occupying Power) को रूपमा चित्रण गरे पनि खुला अमेरिकी सैन्य चौकीहरूलाई भने निरन्तर आक्रमणको खतरामा छोड्नेछ । **एउटा महँगो अभियान**

यस्तो कदम चाल्नको लागि उल्लेखनीय जनशक्ति आवश्यक पर्नेछ । क्रिगले अनुमान गरेअनुसार “लडाकु सेना, वायु रक्षा, इन्जिनियरहरू, रसद, चिकित्सा सहयोग र कमान्ड तत्त्वहरू समावेश भएपछि सीमित अपरेसनको लागि कम्तीमा पाँच हजारदेखि दस हजार कर्मचारीहरूको प्रारम्भिक बल आवश्यक पर्नेछ” ।

उनले भने, “यदि धेरै टापुहरू संलग्न भए वा यदि उद्देश्य प्रारम्भिक कब्जाभन्दा बाहिर फैलियो भने सेनाको आवश्यकता द्रुतगतिमा बढ्न सक्छ ।”

“ती सेनाहरू इरानी मुख्य भूमिबाट प्रत्यक्ष आक्रमणको सामना गर्दै सञ्चालन हुनेछन् । आपूर्ति जहाजहरू, अवतरण जहाजहरू र हेलिकप्टरहरूले क्षेप्यास्त्र, ड्रोन, समुद्री विस्फोटक र गोलावारीको सम्पर्कमा रहेको समुद्र पार गर्नुपर्नेछ,” उनले भने ।

“इरानलाई टापुहरू तुरुन्तै फिर्ता लिन आवश्यक पर्दैन । उसले निरन्तर क्षय (Attrition) मार्फत ती टापुहरूलाई महँगो र राजनीतिक रूपमा लज्जास्पद अमेरिकी स्थितिमा रूपान्तरण गर्न सक्छ,” उनले थपे ।

“अमेरिकाले ती फौजहरू आपूर्ति गर्न सक्छ, तर त्यसो गर्न निरन्तर नौसैनिक सुरक्षा, हवाई वर्चस्व र इरानी फायर



इरानको खार्ग टापुमा रहेको तेल टर्मिनलको स्याटेलाइट तस्बिर : प्लेनेट ल्याब्स पीबीसी मार्फत रोयटर्स

प्रणालीहरूको दमन आवश्यक पर्छ । दीर्घकालीन आपूर्ति नै मुख्य लक्ष्य बन्नेछ । जहाज-सुरक्षाका लागि सुरू गरिएको अभियान चाँडै अनिश्चितकालसम्म चल्ने भू-राजनीतिक प्रतिबद्धतामा रूपान्तरित हुन सक्छ,” उनले भने ।

हाशेमीले अमेरिकाले कुनै पनि दक्षिणी टापु, विशेष गरी खार्ग कब्जा गर्ने प्रयास गर्नेछ भन्ने कुरामा आफूलाई ‘धेरै शङ्का’ भएको बताए ।

अमेरिकी सैनिकहरूको ज्यानको मूल्य र घरेलु राजनीतिक प्रतिक्रिया; विशेष गरी ट्रम्पको आफ्नै मागा (Maga) आधारभित्र ठुलो हुनेछ, उनले भने । यस्तो जोखिमले इराक युद्धसँग तुलना निम्त्याउने राजनीतिक चुनौती पैदा गर्न सक्छ ।”

सैद्धान्तिक रूपमा हेर्दा, अमेरिका अझ धेरै अगाडि बढेर इरानको मुख्य भूमिसमेत कब्जा गर्न सक्छ । उसले भियतनाममा पाँच लाख सैनिक तैनाथ गरेको थियो र फेरि त्यति नै क्षमता राख्छ । तर, त्यस्तो कदम राजनीतिक रूपमा कल्पना गर्न पनि असम्भव छ; मध्यपूर्वको व्यापक स्थिरतामा पर्ने प्रभाव र अरब विश्वसँग वासिडटनको सम्बन्धमा पर्ने असर त अलग्गै कुरा हो,” विश्लेषकहरूले भने ।

“यो सबै केवल सिद्धान्तको तहमा हो, व्यावहारिक सम्भावनाहरू होइन ।” हाशेमीले भने ।

# यातायात क्षेत्र : व्यवसायभन्दा बढी सेवा, राष्ट्रको जीवनरेखा

### सत्य सुवाल

नेपालमा यातायात क्षेत्रलाई धेरैले केवल एउटा व्यवसायका रूपमा बुझ्ने गर्छन् । तर, यसको वास्तविक स्वरूपलाई नजिकबाट हेर्ने हो भने यो नाफाभन्दा बढी जनताको सेवा, राष्ट्रको अर्थतन्त्र र दैनिक जीवनलाई चलायमान बनाउने आधारभूत क्षेत्र हो । डाक्टरले बिरामीको उपचार गर्छन्, शिक्षकले ज्ञान दिन्छन्, किसानले अन्न उत्पादन गर्छन् भने यातायात क्षेत्रले ती सबै सेवा एकअर्कासँग जोड्ने काम गर्छ । त्यसैले यातायात केवल व्यापार होइन, राष्ट्रको जीवनरेखा हो ।

नेपालमा प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष रूपमा लाखौं नागरिकको जीविकोपार्जन यातायात क्षेत्रसँग जोडिएको छ । चालक, सहचालक (खलासी), सवारीधनी, मेकानिक, ग्यारेज, अटो पार्ट्स व्यवसायी, टायर व्यवसायी, इन्धन व्यवसायी, बीमा कम्पनी, बैङ्क तथा वित्तीय संस्था, ढुवानी मजदुर, होटल, रेस्टुरेन्ट, टिकट काउन्टर, कृषि, उद्योग, व्यापार, निर्माण तथा पर्यटनलगायत असङ्ख्य क्षेत्र यातायातमै जोडिएका छन् । केही समयका लागि मात्र यातायात सेवा अवरूढ हुँदा देशको आर्थिक चक्र नै प्रभावित हुन्छ । किसानको उत्पादन बजार पुग्दैन, उद्योगका कच्चा पदार्थ अड्किन्छन्, बिरामी अस्पताल पुग्न सक्दैनन्, विद्यार्थी विद्यालय पुग्न सक्दैनन्, व्यापार सुस्ताउँछ र हजारौं परिवारको दैनिक जीविका प्रभावित हुन्छ । त्यसैले, यातायात क्षेत्रलाई केवल व्यवसायको रूपमा होइन, राष्ट्रलाई चलायमान बनाउने सेवाको रूपमा बुझ्न आवश्यक छ ।

यति ठुलो योगदान हुँदाहुँदै पनि समाजमा

यातायात क्षेत्रप्रति नकारात्मक धारणा बढ्दै गएको देखिन्छ । कुनै एउटा दुर्घटना, कुनै चालकको गल्ती वा कुनै सहचालकको असभ्य व्यवहारलाई आधार बनाएर सम्पूर्ण यातायात क्षेत्रको मूल्याङ्कन गरिन्छ । तर, हजारौं इमानदार चालक, सहचालक, मजदुर र व्यवसायीले दिनरात गरेको सेवाको चर्चा भने कमै हुन्छ ।

यानुले कतिपय अवस्थामा चालक वा सहचालकबाट कठोर बोली, भर्को वा असहज व्यवहार अनुभव गर्न सक्छन् । यस्ता व्यवहार सुधार हुनैपर्छ । तर, यसको कारण व्यक्तिको स्वभाव मात्र होइन । धेरै चालक र सहचालक गरिबी, अभाव, बेरोजगारी र अवसरको कमीका कारण सानै उमेरमा विद्यालय छोड्न बाध्य भएका हुन्छन् । कोही घर छोडेर ग्यारेजमा सुत्दै, वर्कसपमा काम गर्दै, होटल वा पार्टी प्यालेसका कुनामा रात बिताउँदै हुर्किएका हुन्छन् । शिक्षा, व्यक्तित्व विकास, नैतिक प्रशिक्षण र सभ्य सामाजिक वातावरणबाट वञ्चित भएका धेरै युवाले यही क्षेत्रमा आफ्नो जीवन सुरु गरेका हुन्छन् । त्यसैले उनीहरूको कमजोरीलाई मात्र दोष दिनुभन्दा उनीहरूलाई त्यस्तो अवस्थामा पुर्‍याउने सामाजिक, आर्थिक र शैक्षिक संरचनालाई पनि हेर्न आवश्यक छ । जस्तो वातावरणमा मानिस हुर्किन्छ, धेरै हदसम्म उसको व्यवहार पनि त्यस्तै बन्ने गर्छ ।

यातायात क्षेत्रभित्र पनि सुधार गर्नुपर्ने विषयहरू प्रशस्त छन् । अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा, यात्रु तानातान, क्षमताभन्दा बढी यात्रु राख्ने प्रवृत्ति, पर्याप्त विश्रामबिना लामो समयसम्म सवारी

चलाउनुपर्ने बाध्यता, श्रमिकको न्यून सेवा-सुविधा, नियमित तालिमको अभाव, केही व्यक्तिको गैरजिम्मेवार व्यवहार, पारदर्शिताको कमी तथा राजनीतिक हस्तक्षेपजस्ता विकृतिहरू हटाउनुपर्छ । नेपालमा हुने प्रत्येक सवारी दुर्घटनाको दोष चालक वा सवारीधनीलाई मात्र दिनु न्यायोचित हुँदैन । दुर्घटना धेरै कारणको परिणाम हुन सक्छ । नेपालको जटिल पहाडी भूगोल, साँघुरा र घुमाउरा सडक, कमजोर सडक डिजाइन, गुणस्तरहीन निर्माण, समयमै मर्मतसम्भार नहुनु, पहिरो, वर्षा, हस्तु, सडक किनारमा सुरक्षा संरचनाको अभाव, पर्याप्त ट्राफिक सङ्केत नहुनु, सवारी साधनको प्राविधिक अवस्था, अत्यधिक कार्यभार, यात्रुको लापरबाही तथा कमजोर व्यवस्थापन - यी सबै दुर्घटनाका सम्भावित कारण हुन् । दुर्घटना भएपछि चालकलाई मात्र दोषी देखाएर समस्या समाधान हुँदैन । सडक, संरचना, प्राविधि, नीति, व्यवस्थापन र जिम्मेवार सबै पक्षको निष्पक्ष समीक्षा आवश्यक हुन्छ ।

यातायात क्षेत्रप्रति राज्यको दृष्टिकोणबारे पनि गम्भीर समीक्षा आवश्यक देखिन्छ । धेरै व्यवसायी, चालक र सहचालकले आफूहरूलाई राज्यले सम्मानका साथ व्यवहार नगरी तल्लो दर्जाका नागरिकजस्तै व्यवहार गरेको अनुभूति व्यक्त गर्ने गरेका छन् । देशको अर्थतन्त्रलाई निरन्तर चलाइरहेको, लाखौं मानिसलाई रोजगारी दिएको र जनजीवनलाई सहज बनाएको यही यातायात सेवासँग सम्बन्धित जनशक्तिले धेरै ठाउँमा सम्मानभन्दा बढी अपमान सहनुपरेको

गुनासो गर्छ । विशेष गरी कतिपय अवस्थामा ट्राफिक जाँचको क्रममा प्रयोग हुने बोली, व्यवहार र प्रस्तुतिको शैलीले चालक तथा सहचालकलाई सम्मानित नागरिकभन्दा दोषी व्यक्तिजस्तो महसुस गराएको अनुभव सुनिन्छ । कानुन कार्यान्वयन गर्दा कडाइ आवश्यक हुन्छ तर कडाइसँगै सभ्यता, शिष्टता र मानवीय सम्मान पनि उत्तिकै आवश्यक हुन्छ । सम्मान दिएर नियम पालना गराउँदा नागरिकको विश्वास अझ बलियो बन्छ ।

नियम पालना गराउनु ट्राफिक प्रहरीको कर्तव्य हो र नियम सबैले पालना गर्नुपर्छ । तर, धेरै सवारीधनी र चालकले कहिलेकाहीँ यस्तो अनुभूति व्यक्त गर्छन् कि ट्राफिक व्यवस्थापन, सडकलाई सहज बनाउने र दुर्घटना न्यूनीकरण गर्ने उद्देश्यभन्दा जरिबाना र राजस्व सङ्कलनमा बढी जोड दिइएको जस्तो देखिन्छ । सामान्य प्राविधिक त्रुटि - जस्तै एउटा बत्ती नबल्नु, वाइपरमा सानो समस्या हुनु वा तत्कालै सुधार गर्न सकिने कमजोरीमा पनि सिधै जरिबाना गर्दा दैनिक कमाइमा निर्भर चालक र साना व्यवसायीमाथि ठुलो आर्थिक भार पर्छ । गम्भीर लापरबाहीमा कडा कारबाही अनिवार्य हुनुपर्छ, तर सामान्य त्रुटिमा सुधार गर्ने अवसर, सचेतना र व्यावहारिक समाधान खोज्ने नीति पनि आवश्यक देखिन्छ ।

अर्कोतर्फ, यातायात क्षेत्र पूर्ण रूपमा दोषरहित पनि छैन । ढुवानीका क्रममा कतैकतै सामान हराउने, बिच बाटोमा अनियमितता हुने, जिम्मेवारी पूरा नगर्ने वा विश्वासघात हुने घटना पनि भएका छन् । यस्ता कार्य कानुनी र नैतिक

दुवै दृष्टिले गलत हुन् र दोषीलाई कडा कारबाही हुनुपर्छ । तर, केही व्यक्तिको गलत कार्यका आधारमा सम्पूर्ण यातायात व्यवसाय, सम्पूर्ण चालक वा सम्पूर्ण सहचालकलाई बेइम्मान ठहर गर्नु न्यायसङ्गत हुँदैन । हजारौं व्यवसायी, चालक र सहचालकले वर्षौंदिखि इमानदारीका साथ यात्रु र सामान सुरक्षित रूपमा गन्तव्यसम्म पुर्‍याउने जिम्मेवारी निर्वाह गरिरहेका छन् ।

अब समय आएको छ - यातायात क्षेत्रलाई केवल जरिबाना तिर्ने, दुर्घटनामा दोषी ठहरिने वा आलोचना सहने क्षेत्रका रूपमा होइन, राष्ट्र निर्माणको साफोदारका रूपमा हेर्ने । राज्यले सुरक्षित सडक, वैज्ञानिक योजना, गुणस्तरीय तालिम, श्रमिकको सम्मान, सामाजिक सुरक्षा र व्यावहारिक कानुनी व्यवस्था दिनुपर्छ । यातायात क्षेत्रले पनि अनुशासन, पारदर्शिता, शिष्ट व्यवहार र सेवाको गुणस्तरमा निरन्तर सुधार गर्नुपर्छ ।

अन्ततः यातायात क्षेत्र व्यवसाय अवश्य हो, तर यसको लक्ष्य सेवा हो । यो क्षेत्रले राष्ट्रलाई सघाएको छ, अर्थतन्त्रलाई गतिशील बनाएको छ, लाखौं परिवारको चुल्हो बालेको छ र करोडौं यात्रुलाई गन्तव्यसम्म पुर्‍याएको छ । त्यसैले दोष देख्दा सुधार गरौं, कमजोरी देख्दा समाधान खोजौं, तर योगदानलाई कहिल्यै नबिसौं । जब राज्य, नियामक निकाय, व्यवसायी, चालक, सहचालक र नागरिक सबैले एकअर्कालाई सम्मान गर्दै सहकार्य गर्छन्, तबमात्र नेपालको यातायात क्षेत्र साँच्चिकै सुरक्षित, मर्यादित, आधुनिक र सेवामुखी बन्न सक्छ ।

# देशको अवस्थाबारे उब्जिएको प्रश्न

# ब्रिटिश स्टिलबारे चीनको क्षतिपूर्ति माग

# स्पेनले जित्यो १६ वर्षपछि विश्वकपको उपाधि

